

IMAHÉT

A Krisztus-hívők egységéért

2009. január 18 - 25.

2009

„... legyenek eggyé kezekben.”
(Ez 37,17)

TARTALOM

- 3 Előszó, köszöntő a magyar kiadáshoz
 - 5 Útmutató az Imahét szervezői számára
 - 7 Bevezetés az imahét gondolkörébe
 - 11 A 2009-es Imahét előkészületei
 - 13 Bevezetés az istentisztelethez
 - 19 A nyolc nap tematikája
 - 30 Ökumenikus helyzet Koreában
 - 35 A Krisztus-hívők egységéért megtartott Imahetek témái
 - 37 Néhány jelentős adat az Imahetek történetéből
 - 39 Függelék
 - 39 A III. Európai Ökumenikus Nagygyűlés üzenete
 - 45 A III. Európai Ökumenikus Nagygyűlés Ijúsági Nyilatkozata
-

Common Prayer for Peace and Reunification of the Korean Peninsula, 2006

We hope our reunification will be strong and beautiful.
We hope it will set aright our history of pain and suffering,
Bring unity to our nation, and offer hope to the whole world,

Közös imádság a koreai-félsziget békéjéért és újraegyesítéséért, 2006

Reméljük, hogy az újraegyesítés erős és gyönyörűsége lesz,
Reméljük, hogy meggyógyítja történelmünk fájdalmas korszakait
Hozd el az egységet népünknek és adj reménységet az egész világnak.

ELŐSZÓ, KÖSZÖNTŐ A MAGYAR KIADÁSHOZ

KEDVES TESTVÉREK!

A próféták különleges adottsága abban áll, hogy meglátják az összefüggést az ember helyzete és Isten Igéje, akarata, cselekedete között. Látják ezt akkor is, amikor a hűtlen ember magára vonja Isten ítéletét, és akkor is, amikor a veszendő embert meglátogatja az Isten megmentő irgalma. Ezékiel látta a választott nép pusztulását megosztottságában, kilátástalanságában, emberileg menthetetlen állapotában, ugyanakkor hallotta az összegyűjtetés, egyesítés, megelevenítés ígését is. Ahogy két összetartozó fadarab eggyé lehet a próféta kezében, úgy lehet ismét eggyé a szétszórtott választott nép Isten kezében.

Ez esztendőben az Egyetemes Imahét alapigéjéül ezt a prófétai látomást kaptuk Krisztus Urunknak az imafüzetet összeállító koreai népén keresztül. E nemzet fiai és leányai naponta élük meg a félsziget, az ország, a családok, a barátok, az egyházak és általában az összetartozók fájdalmas szétválasztottságát még akkor is, ha a nyílt ellenségeskedés légkörét mára már feloldani látszik a megbékélés szándéka, amelyért mind a Koreai Katolikus Püspökök Konferenciája, mind pedig a Koreai Egyházak Nemzeti Tanácsa sokat fáradozott. Az újraegyesítés reményét nem adták föl, bár naponta szembesülnek a gazdagság és szegénység, a kapitalizmus és szocializmus közötti szakadékkal, valamint a vallásszabadság súlyos kérdéseivel. Reménységüket Istenbe helyezik és hiszik, hogy az Ő gondviselő kezében eggyé lehetnek.

Nemzetünknek is történelmi és mindennapos tapasztalata a szétválasztottság fájdalma. A magyar családoknak mind a mai napig sok-sok tagját, egyházaink sok-sok közösségét és intézményét könnyebben, vagy nehezebben átjárható országhatárok választják el egymástól. A határokon átívelő fohászok és testvéri jócselekedetek munkálják a közös Krisztus-hitet vallók és az egy nyelvet beszélők összetartozását ma is. Imádkozó híveink estéről estére igazán sajátjukként fogadják a koreai testvérek gondolatait, imáit és reményeit.

Mind a szétválasztott, mind pedig az egyesülő Európában nagy jelentősége volt annak, hogy Krisztus népe kezet nyújtott egymás-

nak, hogy kinyilvánította a testvériség és segítőkészség gesztusait egymás iránt. Ugyanakkor azt sem tagadhatjuk, hogy Krisztus követői között is szükség van még az együttműködés bővítésére és erősítésére. Ezt hivatott elősegíteni az az Ökumenikus Charta, amelyet egyházaink vezetői 2002-ben ünnepélyesen aláírtak és gyűlekezeteinknek ajánlottak. E vezérfonal adta a tematikáját a III. Európai Ökumenikus Nagygyűlésnek 2007-ben Nagyszébenben. Ezévből a Nagygyűlés üzenete és ifjúsági nyilatkozata gazdagítja az imafüzetet.

Imahetünk megnyitója egyben ünnepélyes lezárása a Biblia Évének. Nem zárul le azonban, hanem új lendületet vehet a Biblia Évének alapigéje: „*Boldog, aki olvassa*”... Ezt a boldogságot kívánjuk mindannyiunknak.

Dr. Erdő Péter

bíboros, prímás

A Magyar Katolikus

Püspöki Konferencia

elnöke

D. Szebik Imre

ny. püspök

A Magyarországi Egyházak

Ökumenikus Tanácsának

elnöke

ÚTMUTATÓ AZ IMAHÉT SZERVEZŐI SZÁMÁRA

Az egységre törekvés egész esztendőre szóló feladat

Az Imahét hagyományos ideje a január 18–25 közötti napok. Ezt a dátumot még 1908-ban Paul Wattson javasolta. Ezek a napok fogják össze a Szent Péter és Szent Pál ünnepei közötti időszakot. Ezért szimbolikus jelentőségű is ez az időpont. Tudjuk azonban, hogy a déli féltekén, ahol január a vakáció megszokott ideje, hiszen akkor van a nyár, az egyházak alkalmasabbnak találták az Imahét megtartására a pünkösd közelében lévő időt. (A Hit és Egyházszerződés mozgalma már 1926-ban is ugyanezt javasolta.) Szép jelképe ez az időszak is a keresztény egységért hangzó imádságnak.

Ez a rugalmasság a dátummal kapcsolatban azt jelenti, hogy szeretnénk megértetni a közölt imaheti anyag felhasználásának lehetőségét. Tekintsék meghívásnak és egyben bátorításnak sorainkat, és keressenek megfelelő alkalmakat a közös imádságra az egész esztendő folyamán. Ezzel is kifejezésre juttathatjuk, hogy közösségünk egy bizonyos fokát máris elértük, de tovább imádkozhatunk Krisztus akarata szerinti teljes egységért.

Az imahét anyagának felhasználása

A felajánlott előkészítő anyagot a helyi igények és lehetőségek szerint kell alkalmazni. Ezért figyelembe kell venni a helyi liturgiai, istentiszteleti gyakorlatot, valamint a társadalmi és kulturális összefüggéseket. Fontosnak tartjuk ennek érdekében, hogy a helyi előkészítés lehetőleg ökumenikus módon történjék. Néhány helyen már kialakultak az ökumenikus struktúrák, és ezek szerint használják fel a küldött anyagot. Reméljük, hogy füzetünk más helyen is ösztönzést jelenthet az ökumenikus rend kialakításához.

Az imahét előkészítő anyagának alkalmazása

1. Az egyházak és a Krisztus-hívők közösségei, amelyek az Imahétnek ezt a formáját gyakorolják, akár egyetlen alkalomra is igénybe vehetik a javasolt ökumenikus istentiszteleti rendet.
2. Az egyházak és a Krisztus-hívők közössége imaheti anyagunkból akár részleteket is beemelhetnek megszokott saját rendjükbe. Az ökumenikus istentiszteleti rend imádságai például használhatók saját rendjükben is, ha kiemelik az anyagot a „nyolc nap” rendjéből.

3. Azok a közösségek, amelyek a napi imádságok rendjét használják, a nyolc napra kijelölt anyagból meríthetik istentiszteletük tartalmát.
4. Akik az Imahét során bibliatanulmányozást is akarnak folytatni, alapul vehetik azokat a bibliai textusokat és megfelelő magyarázatokat, amelyek szerepelnek a nyolc nap rendjében. Minden nap beszélgetések is folytathatók, és ezeket közös közbenjáró imádsággal lehet befejezni.
5. Akik akár felekezeti, akár ökumenikus körben használják az Imahét anyagát, közösségbe kerülnek mindazokkal, akik szerte a világon ezen a héten Krisztus egyházának a jobb, látható egységéért imádkoznak.

Ezékiel 37,15-28.

Így szólt hozzám az Úr igéje: Te emberfia, fogj egy fadarabot, és írd rá: Ez Júdáé és a hozzá tartozó izráélieké. Azután fogj egy másik fadarabot, és arra ezt írd: Ez Józsefé, azaz Efraimé, és az egész hozzá tartozó Izráél házáé. Illeszd őket egymáshoz egy fává, hogy eggyé legyenek a kezedben!

Ha majd ezt mondja neked néped: Magyarázd meg, hogy mit jelent ez! – akkor így felelj: Ezt mondja az én Uram, az Úr: Én kezembe fogom Józsefnek, azaz Efraimnak és Izráél hozzá tartozó törzseinek a fáját, hozzáillesztem Júda fájához, egy fát csinálók belőlük, és eggyé lesznek a kezemben. Amikor szemük láttára kezedben lesznek azok a fadarabok, amelyekre írtál, így beszélj hozzájuk: Ezt mondja az én Uram, az Úr: Én kihozom Izráél fiait a népek közül, bárhová kerültek. Összegyűjtöm őket mindenfelől, és beviszem őket a saját földjükre. Egy néppé teszem őket abban az országban, Izráél hegyein, és egy király fog uralkodni mindnyájuk fölött. Nem lesz többé két nép, és nem szakadnak soha többé két királyságra. Nem teszik magukat többé tisztátalanná förtelmes bálványszobraikkal és sok vétkükkel. Megszabadítom őket minden vétküktől, mert elpártoltak tőlem, és megtisztítottam őket. Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek.

Az én szolgám, Dávid lesz a királyuk: egy pásztoruk lesz mindnyájuknak. Akkor az én törvényeim szerint élnek, rendelkezéseimet megtartják és teljesítik. Abban az országban laknak majd, amelyet szolgámnak, Jákóbnak adtam, amelyben őseitek is laktak. Ott laknak ők, fiaik és unokáik örökre, és szolgám, Dávid lesz a fejedelmük örökre. Szövetséget kötök velük, hogy békében éljenek. Örök szövetség lesz az. Letelepítem és megsokasítom őket, szentélyemet pedig közéjük helyezem örökre. Hajlékom náluk lesz, Istenük leszek, ők pedig népem lesznek. Akkor megtudják a népek, hogy én vagyok az Úr, aki megszenteltem Izráélt, amikor szentélyem köztük lesz örökre.

BEVEZETÉS AZ IMAHÉT GONDOLATKÖRÉBE

Bibliai alapvetés

A 2009- es Imahét a Keresztények Egységéért témája a koreai egyházak élményein és tapasztalatain nyugszik. Nemzetük politikai megosztottsága miatt az egyházak Ezékiel prófétához fordultak, aki szintén egy tragikusan megosztott nemzet tagja volt és népe egységére vágyakozott.

Ezékielt – aki próféta és pap is volt – Isten fiatalon, 30 éves korában hívta el. Krisztus előtt 594 és 571 közötti munkálkodását nagyban befolyásolták azok a vallási és politikai reformok, amelyeket Jósiás/Jozija király kezdett el Kr. e. 621-ben. A király reformokkal próbálta felszámolni Júdea korábbi, Asszír hódítóinak ártalmas örökségét, s a reformok segítségével visszaállították a törvényt és Izrael Istenének igaz tiszteletét. Jósiás/Jozija király halála után – csatában esett el – fia, Jójákim/Jojakim Egyiptomnak hódolt és az országban újra elterjedt a bálványimádás. A Jójákimot/Jojakimot bíráló prófétákat kegyetlenül elnyomták. Uriást/Uriját kivégezték, Jeremiást betiltották. A babiloni invázió és a templom lerombolása után Kr. e. 587-ben a nép vezetőit és mesterembereit – köztük a fiatal Ezékielt is – elfogták, és Babilonba hurcolták. Ott Ezékiel, csak úgy, mint Jeremiás bírálta a hamis „prófétákat”, akik hiú reménnyel táplálták a népet, és emiatt el kellett tűrnie a száműzetésben élő zsidó testvérek szemrehányását.

E nagy szenvedések közepette azonban, Ezékiel népe iránti szeretete csak egyre nőtt. Kritizálta a vezetőket, akik Isten parancsai ellenére cselekedtek és a népet Istenhez igyekezett visszavezetni. Isten szövetségi hűségét hangsúlyozta, és a népével való szolidaritását. Ráadásul, ebben a látszólag reménytelen helyzetben Ezékiel nem keseredett el, hanem a reménység üzenetét hirdette: él még Isten eredeti, megújító szándéka és Isten népének egysége megvalósulhat. Ezékielt két látomás is bátorította ebben a törekvésében. Az első a jól ismert látomás a száraz csontokról, amelyek Isten Lelkének segítségével a halálból újra életre kelnek (Ez 37,1-14).

Az idei Imahét anyaga Ezékiel második látomásán alapul, amely a két fadarabról szól, a megosztott Izrael két királyságát jelképezvén. A megosztott királyságok törzseinek nevei – az eredeti tizenkettőből kettő északon, tíz délen – írtak ezekre a fadarabokra. A két fadarab aztán újra *eggyé* lett (Ez 37,15-23).

Ezékiel szerint a nép megosztottsága az Istentől való elidegenedés és a nép bűnösségének eredménye. Újra *egy* nép lehetnek azáltal, hogy megvallják bűneiket, megtérnek és visszafordulnak Istenhez. Végül azonban Isten az, aki egyesíti népét úgy, hogy megtisztítja, megújítja őket és megszabadítja őket megosztottságukból. Ezékiel számára ez az egység nem egyszerűen a korábbi megosztott népek egyesítése, inkább új teremtés. Egy új nép születése, amely a remény jele más népek számára is. Tulajdonképpen az egész emberiség számára.

A remény egy másik szövegben is kifejezésre jut, amely oly kedves a Koreában élő egyházak számára. A Jelenések 21, 3-4 versei Isten népének megtisztításáról, az igazi békéről, a megbékélésről és az egységről szól, amely ott valósulhat meg, ahol Isten „lakozik” : „...és *Ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga az Isten lesz velük; és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé...*”.

Ezek a bibliai gondolatok – egység, mint **Isten szándéka** népe számára; egység, mint **Isten ajándéka**, amely ugyanakkor megbánást és megtérést követel; egység, mint **új teremtés**; és a **remény**, hogy Isten népe valaha még egy lehet – azok, amelyek a Koreában élő egyházakat inspirálták, amikor a 2009-es Imahét anyagát elkészítették.

Teológiai megközelítés

2009-ben a keresztyének a világ minden részén az egységért imádkoznak ”hogy legyenek egygyé kezekben” (Ez 37,17)

Ezékiel – akinek a neve azt jelenti: „Isten erőssé tesz” – azért hívott el, hogy reményt adjon népének az Izrael bukását és elfoglalását követő elkeseredett vallási és politikai helyzetben és a száműzetésben.

A koreai csoport úgy érezte, hogy az ezékieli szöveg saját helyzetükre emlékezteti őket, mivel ők is megosztott országban élnek, megosztott kereszténységben. Ezékiel szava reménnyel tölti el őket, hogy Isten egyszer összegyűjti, saját népének nevezi és megáldja őket is, hogy hatalmas nép legyenek. Egy új, végső remény születik: Isten egy új világot fog teremteni. Ahogy Ezékiel szerint a népet bemocskolja a bálványimádás és a törvénszegés – a nép mindenfajta bűne megjelenik a szövegben – ugyanígy a mai világban a keresztyének megosztottságának bűne kelt nagy megbotránkozást.

Amikor ezt a szakaszt olvassuk az Ószövetségben, megfontolhatjuk, hogy miként alkalmazzuk ezt az ígét saját megosztott helyzetünkre. Különösen is érezzük azt, hogy Isten az, aki helyreállítja az egységet, megbékélteti az embereket egymással, és új helyzetet hoz létre. Az újraegyesített, bűnbocsánatot nyert és megtisztított Izrael a reménység jelévé válik az egész világ számára.

Amint már megjegyeztük, a két fadarab összeillesztése a második prófécia, amit Ezékiel Könyvének 37. fejezetében találunk. Az első – ami valószínűleg ismerősebb egyházi körökben – a száraz csontokról szól, amelyek Isten Lelkének segítségével újra életre kelnek.

Mindkét jövődőlésben Isten az élet, egy új kezdet alkotójaként tűnik fel. Az első próféciaiban Isten Lelke az élet Lelke. A másodikban Isten maga hozza létre az egységet. Megbékélést és békességet ad egy megosztott nemzeten belül. Más szavakkal: a megosztott részek egyesítésével születik az új élet.

A keresztények ebben a történetben annak előképét láthatják, amit majd Krisztus hoz, nevezetesen az új életet, ami a halál legyőzéséből fakad, Isten megváltó akaratának elfogadásával. A két fadarabból kereszt formálódik, Jézus megbékéltet minket Istennel, s ezáltal az emberiséget új reménység tölti el. Bűnösségünk, erőszakosságunk és a háborúk, a szegények és gazdagok közti egyenlőtlenség, a teremtés tönkretétele, a betegség és szenvedés, valamint széthúzásunk és megosztottságunk ellenére Jézus Krisztus a kereszten kitárt kezeivel átöleli az egész teremtést és Isten békességét ajánlja fel. Kezében egyek vagyunk, amint magához vonz minket Ő, aki felemeltetett a keresztre.

A kettéosztott Koreából – ahol meg van az akarat is, hogy legyőzzék nemcsak a politikai megosztottságot, de a keresztény egyházak közötti megosztottságot is – javasolják az ott élő egyházak a 2009-es Imahét témájául „hogyan legyenek egygyé kezekben”. Úgy gondolják, hogy Isten cselekedetére adott válaszukból új reménység születhet, ami kiengesztelődést, békét és jólétet hoz Isten népének.

A nyolc nap

Az Ezékiel prófétától vett központi szövegből következik, hogy az Imahét nyolc napja alatt elmélkedéseink mélyebben tudatosíthatják bennünk, hogy az egyház egysége hogyan szolgálhatja egyben az emberi közösségek megújulását is. Ezzel a tudatossággal nagy fele-

lősség is jár. Mindazoknak, akik Krisztust Úrnak vallják, törekedniük kell az Ő akaratának betöltésére, hogy legyenek mindnyájan egy, „hogy a világ elhiggye, hogy te küldtél engem” /Jn 17,21/

Ez az, amiért a nyolc nap a keresztények egységéért való elmélkedéssel kezdődik. Átgondolva tanításbeli különbségeinket és elkülönültségünk botránnyos történelmét – sőt néha még a keresztények közötti gyűlöletet is – imádkozunk, hogy Isten, aki Lelkét leheli a száraz csontokba, és aki kezében formálja egységünket különbözőségeink közepette, életet és megbékélést leheljen kiszáradt életünkbe és megosztottságunkra ma is. Ezen a napon és a nyolc nap mindegyikén arra kaptunk meghívást, hogy imádkozzunk világunk olyan helyzeteiért, ahol nagy szükség van a megbékélésre. Külön is figyeljünk arra, hogy a keresztények egysége milyen szerepet játszhat ennek a megbékélésnek az elérésében.

A **második** napon az egyházak a háború és erőszak legyőzéséért és megszűnéséért imádkoznak. Imádkozunk, hogy mint a Békesség Fejedelmének tanítványai, a keresztények a konfliktusok közepette is megteremthessék a kiengesztelődést, ami a reménységben gyökeresedik.

A **harmadik** nap a szegények és gazdagok közötti hatalmas egyenlőtlenségről medítál. A pénzhez való viszonyunk, és a szegényekkel való törődésünk lehet tanítványságunk mércéje Jézus követésében, aki azért jött közénk, hogy szabaddá tegyen, a szegényeknek hirdesse az evangéliumot, a rabszolgáknak szabadságot és igazságosságot hirdessen minden embernek.

A **negyedik** nap szándéka az, hogy a keresztények felismerjék: csak *együtt* lesznek képesek megvédeni azokat az ajándékokat, amelyeket Isten nekünk adott a teremtésben. A levegőt, amelyet belélegzünk, a földet, ami gyümölcsöt hoz, a teremtett világot, amely dicséri alkotóját.

Az **ötödik** napon a mai társadalmunkat olyan nagyon jellemző előítéletek és a diszkrimináció megszűnéséért imádkozunk. Amint felismerjük, hogy emberi méltóságunkat Istentől kaptuk, egységünk – a keresztények egysége – annak az Istennek az egységéről tesz bizonyosságot, Aki mindannyiunkat szeretetéből megismételhetetlen létezőnek teremtett. Az igazságosság és szeretet országa, amelynek építésére meghívást kaptunk, azért tiszteli a különbözőségeket, mert Krisztusban mind egyek vagyunk.

A **hatodik** napon imádságban gondolunk azokra, akik szenvednek, és azokra is, akik gondoskodnak róluk. A zoltárok segítenek megérteni, hogy a fájdalomból vagy haragból született kiáltások Istenhez egy nagyon mély és bensőséges Isten-ember kapcsolat kifejezései lehetnek.

A keresztények irgalmas segítségnyújtása a szenvedőknek Isten országának jele lehet. A keresztény egyházak *együtt* képesek változást hozni, ha segítenek megszerezni a szenvedők számára mindazt a támogatást, amire szükségük van anyagi és lelki értelemben egyaránt.

A **hetedik** napon a vallási különbözőséggel kell szembenéznük a keresztényeknek, amikor Istenben való egységükért imádkoznak. Eme egység nélkül nehéz a békesség országát építeni, még ha minden jóakarató férfi és nő részt is vesz abban.

Imaszándékaink a **nyolcadik** napon válnak teljessé, amikor azért imádkozunk, hogy a „nyolcboldogság” lelkülete győzzön a világ szellemisége felett. A keresztények hordozzák a reményt, hogy Krisztus mindent újjá teremt az Átala létrehozott új rendben. Ez képessé teszi őket arra, hogy a reménység emberei, a kiengesztelődés munkálói legyenek a háborúk, a szegénység, a diszkrimináció közepette, és minden olyan helyzetben, ahol emberek szenvednek és vajúdik a teremtett világ.

A 2009-ES IMAHÉT ELŐKÉSZÜLETEI

Forrásanyag

Az idei Imahét imádságos anyagának első változatát a Koreai Katolikus Püspökök Konferenciája képviselőinek egy csoportja és a Koreai Egyházak Nemzeti Tanácsa készítette. A munkában egyetemi-, szemináriumi- és középiskolai tanárok vettek részt a római katolikus egyház, az egyházak nemzeti tanácsa tag egyházai, valamint a missziói közösségek és a Fokolare mozgalom soraiból. Köszönjük fáradtságos munkájukat és bölcsességüket.

Nemzetközi előkészítő tanácskozás Marseillesben

Az imahét előkészítő bizottságának egyik tagja néhány éve szorgalmazza, hogy a bizottság gyűlését Marseillesben tartsák meg.

A város érdekes társadalmi mozgalmáról számolt be. A különböző felekezetek, vallások és kultúrák vezetői létrehozta egy – a polgármesteri hivatal köré szerveződött – csoportot, hogy biztosítsák a különböző közösségek közötti kommunikációt, javítsák a meglévő kapcsolatokat és megelőzzék a város népességének különböző feszültségeket szülő szétszakadozását. A szervezetet Marseilles Reménységeként ismerik.

A tagok olyan helyi és nemzetközi akciók ellen szólalnak fel közösen, amelyek vallási türelmetlenség és a gyűlölet elemeit is tartalmazzák. Ilyenek például a sírok meggyalázása, vagy a szeptember 11-i new yorki támadás. Vallják, hogy együttes kiállásuk egymás elfogadása érdekében hozzájárult a vallások és kultúrák közötti feszültségek elkerüléséhez, amelyek más európai városokban előfordultak. Semmilyen politikai párthoz nem kapcsolódván, a választások idején hallgatnak. A teológiai párbeszédet más csoportokra hagyva, elsődleges céljuk a város békességének megőrzése.

Ezért találkozott Franciaországban a protestánsokból, katolikusokból, ortodoxokból álló nemzetközi előkészítő bizottság és az alapszöveget készítő koreai csoport négy tagja 2007. szeptember 24. és 29. között. Az eredetileg koreai nyelven írt szöveg elfogadása, az angol nyelvre történő fordítása, és a nemzetközi használatra való előkészítése bizalomteljes légkörben zajlott. A találkozó végén a Keresztények Egységét Előmozdító Pápai Tanács képviselői megköszönték a Hit és Egyházszervezet Bizottság elnökének Tom Bestnek valamint Carolyn McComishnak, a nemzetközi előkészítő bizottság munkájában való sok éves közreműködését.

A hét során a Marseilles Reménysége nevű mozgalom tagjai meghívták a csoportot hogy bemutassák tevékenységüket és meglátogassanak a városban néhány, a mozgalom számára jelentős színhelyet – beleértve a Szent Viktor ősi templomot, és a helyi mecsetet. Köszönetet mondunk a Marseilles Reménysége mozgalomnak a szíves fogadtatásért, vendégszeretetért, tevékenységük megismertetéséért, csakúgy, mint a nemzetközi előkészítő csoport munkája iránti érdeklődésükért. A nemzetközi bizottság imádkozik azért, hogy a Marseilles Reménysége munkája ne csak a város békéjének fenntartásában folytatódjék, hanem a vallási türelem példáján keresztül gazdagítsa Marseilles egész népének életét is.

BEVEZETÉS AZ ISTENTISZTELETHEZ

„legyenek egyik kezében” (Ezékiel 37,17)

Ebben az ezékieli szövegben (37,15-19, 22-24a) Isten odaadó óháját fedezhetjük fel a megosztott izraeli törzsek egyesítése iránt. Ezékiel ihletett prófétai mozdulata, amellyel összeilleszti a két fadarabot, Izrael északi és déli királyságainak újraegyesítését jelképezi: ”Aztán illeszd össze az egyiket a másikkal egy fává, legyenek egygyé kezében”. (Ez 37,17.)

Isten prófétájára bízta az egység megújításának munkáját. Így Ezékiel kapja azt a küldetést, hogy bejelentse Izraelnek: Isten kívánsága az, hogy a törzseket összegyűjtse és „egyben tartsa” az Ő kezében.

Ezékielnek megtérésre is kell hívnia a népet, hogy előkészítse a jövőbeli kiengesztelődéshez és békességhez vezető utat, amely csak Izrael őszinte megtérésén keresztül jöhet el. A próféta feladata, hogy ennek sürgető szükségyszerűségét közölje a néppel az Úr nevében. Bárki, aki a Szövetség szerint egységet óhajt, el kell hogy forduljon a bálványoktól és meg kell hogy tisztuljon Isten segítségével. „Meggyszabadítom őket minden vétküktől, mert elpártoltak tőlem, és megtisztítom őket. Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek.” Az Istenhez való hűség megújításával újraéled a remény.

Ezékiel idejében Izrael nagyon vágyott a nemzeti egységre. Mi, keresztények – akik minden néphez küldettünk – a Krisztusban való teljes közösséget reméljük és imádkozunk annak megvalósulásáért. Így ez az Ezékiel könyvének 37. fejezetén alapuló istentisztelet arra hív, hogy – *Krisztus fényében* – tolmácsoljuk az Isten népének egységére szóló prófétai felhívást.

Az istentisztelet rendje

Az ünneplés egy gong hangjára indul, jelezvén imaközösségünket Korea keresztényeivel. Ezékiel szellemében, aki megtérésre hívja népét, a bűnbánati szertartás arra sürget minket, hogy – mint Isten és a keresztény egység hűséges szolgálói – kövessük az egyéni és egyházi megújulás útjait, amelyek a teljes közösség felé vezetnek.

Az igeszolgálat kezdetén meg kell erősödnünk abban a hitben, hogy Isten népe egységét akarja (Ez 37, 15-19, 22-24a).

A Római levél 8. fejezete arról biztosít bennünket, hogy az egész teremtséssel együtt Isten a kezében tart minket és a Szentlélek közben

jár érdekünkben. Az Evangélium (Jn 17, 8-11) pedig megerősíti, hogy lelki egységünk ajándékát Jézus Krisztus már megnyerte számunkra halála és feltámadása által.

A közbenjáró imádságok során Jézussal együtt reméljük a tökéletes egységet és imádkozunk azért. Ugyanakkor elhívását is tudatosítanunk kell mivel figyel minket, amint a szeretet egységében dolgozunk a világ megújulásán, az igazságosság és béke eszközeivel.

Az istentisztelet befejezésekor az apostol szavával (Róm. 8,38) együtt állítjuk, hogy semmi sem választhat el Krisztus szeretetétől, mert Isten a mi Atyánk mindent megújít Őbenne. Isten küld minket, hogy tanúskodjunk az új teremtésről. Ez minden keresztény számára bátorítás, aki ökumenikus elkötelezettséggel hozzájárul az egység új állapotához a feltámadt Krisztusban.

Szükséges eszközök: gong, Biblia, fadarabok és valami, amivel ezeket össze lehet erősíteni a szimbolikus cselekedet során.

L: Lelkipásztor

O: Olvasó

Gy: Gyülekezet

Kezdés

A gongot háromszor szólaltatjuk meg, hogy jelezzük az istentisztelet kezdetét

Köszöntés

L: Az Atyaisten, az Úr Jézus Krisztus és a Szentlélek kegyelme és békessége legyen veletek.

Gy: És a te lelkeddel is.

Nyitó zsoltár: A 146. vagy más zsoltár/dicséret is énekelhető

Az istentisztelet szolgálattevőinek bevonulása, akik a Bibliát és az összekötőzésre váró fadarabokat hozzák az Ezékiel inspirálta szimbolikus cselekedethez. A fadarab-vivők a kereszt elé, vagy az oltár/úrasztala elé állnak.

Csend

L: Jöjjetek közel Istenhez, jöjjünk közel Istenhez, aki kegyelmes hozzánk, aki vágyakozásunk és reménységünk forrása.

Ezt a meghívást Koreai nyelven is el lehet mondani. Ezzel hangsúlyozzuk, hogy ebben az évben Korea keresztényei segítenek a keresztények egységéért imádkozni: Kadja Heemang-e dju-nim-kke

Bűnbánati szertartás

L: Az idei istentisztelet témáját a koreai keresztények indítványozták, akiknek népe megosztottságban, két országban él. Most Ezékiel próféta szavaira figyelünk, akinek látomása volt arról, hogy Isten egyé tesz két különálló fadarabot. Mi, keresztények megosztott közösségekből gyűltünk most össze. Széthúzásunk botránya miatt könyörgünk Istenhez bocsánatért, és azért is, mert képtelenek vagyunk a megbékélés követeinek szerepét betölteni a világban. Vajon a megtérés milyen egyéni és egyházi útjaira lenne szükségünk ahhoz, hogy megérkezzünk a Krisztusban való teljes egységre?

Csend

A csend perceiben a fadarabokat behozók, elvegyülnek a gyülekezetben, így jelzik a megosztottságot és a krisztusi egységgel szembeni bűnünket.

L: A mélységből kiáltok Hozzád, Uram, Uram halld meg hangomat.

Gy: *Uram, mi sokszor kiáltunk Hozzád, de nem együtt, hanem külön-külön, gyakran sokféle hangon.*

L: Légy figyelmes imádságunkra!

Gy: *Esedezünk az egységért, de nem fizetjük meg a kiengesztelődés árát.*

L: Ha bűneinket számon tartod, Uram ki állhat meg Előtted?

Gy: *Ki állhat meg? Most azzal a tudattal jövünk Eléd, hogy elmulasztottunk a világ megosztottságával és szenvedéseivel törődni.*

L: De Nálad van Uram a bocsánat, hogy féljenek Téged.

Gy: *Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison.*

L: Várom az Urat teljes lelkekkel és vágyom szavára.

Gy: *Várja lelkem az Urat, jobban, mint az örök a hajnalt.*

L: Ezékiel az Úr szavát tolmácsolja: „megszabadítom őket minden vétküktől, és megtisztítom őket. Az én népem lesznek”, egyé lesznek a kezemben. Isten, Te vagy egyetlen reménységünk.

Gy: *Segíts minket, hogy a kiengesztelődés eszközei lehessünk!*

Isten igéjének ünneplése

Prófétai igeolvasás: Ez 37, 15-19, 22-24a

Ének

Apostoli igeolvasás: Róm 8, 18-25

Alleluja ének

Evangéliumi igeolvasás : Jn 17,8-11

Igehirdetés

Közbenjáró imádságok

L: Hittel fordulunk most Istenhez, az Atyához, a Fiúhoz és a Szentlélekhez

„Uram hallgasd meg könyörgésünket”

O1: Imádkozunk a helyi keresztény közösségeinkért, egyházainkért, és ökumenikus csoportjainkért; azokért, akik itt jelen vannak, és azokért is, akik hiányoznak a mai összejövetelünkről. Uram, bocsásd meg, hogy közömbösek vagyunk egymás iránt. Kérünk, adj gyógyulást a minket egymástól távol tartó sérelmekre és megosztottságunkra!

O2: Imádkozunk azért, hogy jobban tudjuk értékelni közös keresztiségünket, amellyel az egy Krisztustest tagjai lettünk. Uram, tarts meg mindegyikünket és közösségeinket. Adj erőt amint afelé az egység felé haladunk, amit tanítványaid számára Te magad óhajtottál.

Gy: Uram, hallgasd meg imádságunkat.

O1: Imádkozunk lelki vezetőinkért, és az egyház kormányzóíért hogy a Lélek világosítsa meg őket továbbra is, és adja meg nekik azt a kegyelmet, hogy harmóniában, örömben és szeretetben szolgálhassanak.

O2: Imádkozunk a világi vezetőkért is. Uram add, hogy az igazságosságért és a békességért tudjanak munkálkodni! Adj nekik bölcsességet, hogy minden ember szükségleteire tekintettel legyenek, de a legsebezhetőbbekre különösen is oda tudjanak figyelni.

Gy: Uram, hallgasd meg imádságunkat!

O1: Imádkozunk minden nemzetért és közösségért, akik mély megosztottságban és belső konfliktusok között élnek. Uram, most különösen is gondolunk a koreai testvéreinkre, északira és délre, hogy a politikai megosztottság és különélés közepette egységkeresésük eredményt hozzon, és a remény jelei le-

hessenek mindazok számára, akik megbékélést keresnek a megosztottsággal szemben.

O2: Hálát adunk most mindazokért Uram, akik Tőled inspiráltan fontos szerepet játszottak hitéletünkben. Mindazokért is, akik a Te bűnbocsánatodat, együttérzésedet és szeretetedet adták tovább nekünk. Ajándékaik és nagylelkűségük ösztönözzön minket, hogy mi is tudjunk adni és szolgálni életünkkel.

Gy: Uram, hallgasd meg imádságunkat!

O1: Imádkozunk mindazokért, akik terjesztik az evangéliumot, és így próbálnak választ adni korunk nagy erkölcsi kihívásaira. Uram add, hogy mindegyikünk megtanulja, hogyan veheti ki részét a globális és ökológiai katasztrófák enyhítéséből, amelyek emberek szenvedését okozzák és fenyegetik teremtett világodat.

O2: Imádkozunk minden keresztény egyházért! Kérjük ugyanakkor segítségedet is, Uram, hogy egyszer majd egy asztal köré gyűlhessünk és közösen vegyünk részt az eucharisztia asztalközösségben.

Gy: Uram, hallgasd meg imádságunkat!

L: Mondjuk el az Úrtól tanult imádságot.

L, O1, O2, Gy: Mi Atyánk...

L: A kiengesztelődésben való elkötelezettségünk kifejezéseként köszöntsük egymást a béke jelével.

Szimbolikus cselekedet

Azok, akik a fadarabokat behozták, most összekötik azokat kettesével, megbékélésünk jeleként, ami Isten kezdeményezése és munkája, aki együtt tart minket kezében. A hitvallás alatt fel lehet mutatni az akár kereszt formába összekötött fadarabokat. Azokban a templomokban, ahol központi helyen van a keresztelő medence, ott úgy mutassuk be a szimbolikus cselekedetet, hogy az emlékeztessen keresztységünkre, ami már eddig is együtt tartott minket Isten kezében.

Hitvallás

L: Mondjuk el együtt a krisztusi hitünket kifejező hitvallásunkat

Gy: Hiszek egy Istenben...

Záró imádságok és elbocsátás

O: „Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, ami Urunkban.” (Róm 8,38.)

L: Az imádság helyéről indulunk most el, hogy visszatérjünk saját mindennapi környezetünkbe. Hitünkben és reménységünkben megerősödve menjünk tovább, hiszen Isten, a mi Atyánk mindent újjá teremtett Jézus Krisztusban. Azért küld minket, hogy tanúszkodjunk szeretetéről és részt vegyünk az új teremtésben. Vezessen bennünket mindig Isten, aki jól ismeri örömünket, bánatunkat, haragunkat és fájdalmunkat. Legyünk bátrak, maradjunk hűségesek és éljünk a keresztny hithez méltó életet!

Gy: Maradj velünk Urunk!

Ének: az ének lehetőleg olyan legyen, amely az Isten és az ember közötti megbékélésről szól, ami a kereszttel vált lehetségessé. Az ének alatt az összekötözött fadarabokat a különböző keresztny közösségeket képviselő vezetők a megbékélés jeleként emlékül átvehetik.

Áldás

L: Kedves testvéreim a Jézus Krisztusban akik itt összegyülekeztünk, akik a kiengesztelődés jelei szeretnénk lenni a kereszttel erejével vegyétek az áldást.

A jelenlévő egyházak lelkészei sorban állva áldást mondanak.

A NYOLC NAP TEMATIKÁJA

„*legyenek eggyé kezében*” (Ez 37,17)

1. nap Keresztyén közösségek szemtől szemben a régi és az új megosztottságokkal

Ez 37,15-1; 22-24a	Eggyé a kezében
Zsolt 103,8-13; 18	Irgalmas és kegyelmes az Úr ...
1 Kor 3,3-7; 21-23	Irigység s viszálykodás van közöttetek...
Jn 17,17-21	Hogy mindnyájan egyek legyenek...

A keresztyének arra kaptak elhívást, hogy Isten állhatatos és kien-
gesztelő szeretetének eszközei legyenek egy olyan világban, amelyre
az elkülönülés és az elidegenedés nyomta rá bélyegét. Az Atya, Fiú és
Szentlélek nevében megkeresztelve valljuk, hogy hiszünk a meg-
feszített és feltámadott Krisztusban. Krisztus népe vagyunk, akiknek
az a küldetésük, hogy Krisztus teste legyünk a világban és a világeért.
Krisztus kérte ezt imádságában tanítványai számára: hogy egyek
legyenek, *hogy elhiggye a világ ...*

Hitünk és keresztyén tanítványságunk megosztottsága meggátol
bennünket abban, hogy bizonyoságot tudjunk tenni a világ előtt.
Koreának, mint más nemzeteknek is, egymásnak ellentmondó mó-
don hirdették az evangéliumot. Az a kísértésünk, hogy a jelenlegi
megosztottságot a háttérben lévő konfliktusokkal inkább keresztyén
történelmünk természetes örökségének tekintsük, mint belső ellent-
mondásnak azzal az üzenettel szemben, hogy Isten Krisztusban
megbékéltette a világot.

Ezékiel látomása arról, hogy a régi Izráel megosztott királyságának
neveit hordozó két fadarab eggyé lett Isten kezében, világosan mutat-
ja Isten hatalmát arra nézve, hogy megbékéltessen és megtegye egy
megosztottságba süllyedt néppel azt, amit maguk nem tudnak
megtenni önmagukkal. Ez biztató üzenet a megosztott keresztyének
számára. Előképe a megbékélés forrásának a keresztyén igehirdetés
szívében. A Krisztus keresztjét alkotó két fadarabon a történelem Ura
magára veszi az emberiség sebeit és megosztottságait. Jézus ön-
tadásának teljességében a kereszten együtt tartja az emberi bűnt és
Isten rendíthetetlen, megváltó szeretetét. Keresztyénnek lenni azt
jelenti, hogy az Ő halálában keresztelkedtünk meg. A halálában az Úr

– határtalan kegyelmében – felszegzi a sebzett emberiség neveit a keresztfájára. Ezzel Magához ölel minket és helyreállítja kapcsolatunkat Istennel és egymással.

Keresztyén egységünk Krisztushoz tartozásunkra alapozott közösség. Mivel Krisztushoz fordultunk felfedezhetjük, hogy kiengesztelődöttünk a Szentlélek hatalma által. A keresztyén egységért mondott ima Istenbe vetett bizalmunk megvallása és önmagunk teljes megnyitása a Lélek előtt. Keresztyén egységért végzett egyéb erőfeszítéseinkkel együtt – párbeszéd, közös bizonyoságtétel és misszió – az imádkozás az egységért kiváltságos eszköz, amely által a Szentlélek ezt a megbékélést Krisztusban nyilvánvalóvá teszi. Aki a világ megváltására jött közénk.

Imádság

Együttérző Isten! Te szeretsz minket és Krisztusban megbocsátótál nekünk. Szándékos, hogy békéltesd az emberiséget ebben a megváltó szeretetben. Tekints kegyesen reánk, akik a keresztyén egységért imádkozunk és dolgozunk. Add, hogy megtapasztaljuk, hogy testvérek vagyunk a te szeretettedben. Add, hogy eggyé legyünk, eggyé a Te kezében. Ámen.

„legyenek eggyé kezében”

2. nap Keresztyének szemtől szemben a háborúval és az erőszakkal

Ézs/Iz 2,1-4	Hadakozást többé nem tanul
Zsolt 74,18-23	Szegényeid életéről ne feledkezz meg örökre
1 Pt 2,21-25	Az ő sebei által gyógyultatok meg
Mt 5,38-48	Imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket

A háború és az erőszak még mindig fő akadályai annak az egységnek, amit Isten akar az emberiség számára. Végeredményben a háború és az erőszak a bensőnkben lévő meg nem gyógyított megosztottság következménye. Az emberi gőg megakadályoz bennünket abban, hogy visszataláljunk létünk igazi alapjára.

A koreai keresztyének szeretnének Észak és Dél Korea több mint 50 éves elválasztottságának végét vetni. Az a vágyuk, hogy a világ más részein is megteremtsék a békét. A Koreai félszigeten uralkodó

bizonytalanság nemcsak a világ egyetlen még kettéosztott nemzetének fájdalmát jelenti; hanem jelképe az emberiséget sújtó megosztottság, ellenségesség és bosszú logikájának.

Mi vethet véget a háború és az erőszak körforgásának? Jézus megmutatja nekünk azt az erőt, amely meg tudja szakítani az erőszak és igazságtalanság ördögi körét a legreménytelenebb helyzetekben is. Tanítványainak, akik az erőszakra és a haragra világi módon válaszolnak, azt parancsolja, hogy mondjanak le az erőszakról (Mt 26,51-52).

Jézus feltárja az igazságot az emberi erőszakkal kapcsolatban. Hűségesen az Atya parancsához meghal a kereszten, hogy megmentse minket a bűntől és az örök haláltól. A kereszttel feltárja az emberi természetben rejlő ellentmondást. Jézus kínhalála egy új teremtés kezdetének a jele, amely az emberi bűnt, az erőszakot és a háborút erre a keresztre szögezi.

Jézus Krisztus az erőszakmentességet nem a humanizmusra építi. Isten teremtésének helyreállítását tanítja. Hitet és reménységet ad az új ég és az új föld végső eljövételében. Krisztus végérvényesen győzött a kereszten. Ez a remény rendületlenül bátorít, hogy kitartsunk a keresztény egységre való törekvésben és a háború, valamint az erőszak minden formája elleni küzdelemben.

Imádság

Urunk! Te az egész emberiség egységéért vállaltad a keresztet. Most felajánljuk Neked az önzés, a gőg, a hiúság és a harag által megrontott emberi természetünket.

Urunk, ne hagyd el az elnyomottakat, akik az erőszak, a harag és a gyűlölet különféle formáitól szenvednek, valamint tévhitek és egymásnak ellentmondó ideológiák áldozatai.

Urunk, nyújtsd felénk kezedet együttérzéssel és viselj gondot népedre, hogy teremtésed rendjének békéjét és örömét élvezhessük.

Urunk, add, hogy minden keresztyén együttműködhessen a Te igazságod megvalósításán. Adj bátorságot, hogy segítsünk másoknak vinni keresztjüket ahelyett, hogy vállaikra tennénk a mienket.

Urunk, taníts minket bölcsességre, hogy gyűlölet helyett szeretettel bánjunk ellenségeinkkel. Ámen.

„legyenek egyé kezében”

3. nap Keresztények szemtől szemben a gazdasági igazságtalansággal és a szegénységgel

3 Móz/Lev 25,8-14	Fölszabadító örömnapp
Zsolt 146	Igazságot szolgáltat az elnyomottaknak
1 Tim 6,9-10	Minden rossznak gyökere a pénz szeretete
Lk 4,16-21	Szabadítás, mint Jézus és az Úr kedves esztendeje

Azért imádkozunk, hogy jöjjön el Isten Országá. Arra a világra vágyunk, ahol az emberek, a legszegényebbek sem halnak meg idő előtt. A világ mai gazdasági rendszere azonban még súlyosabbá teszi a szegények helyzetét és kiáltóvá a szociális egyenlőtlenséget.

Ma az emberiség nagy családja a munkanélküliséggel és annak következményeivel szembesül. A piac bálványozása, mint a pénz szeretete a Timóteushoz írt levél szerzője szerint így bizonyul minden gonosz gyökerének. Mit tehet, és mit kell tennie az egyháznak ebben a vonatkozásban? Nézzük meg, mit ír a Biblia az Úr kedves esztendejéről, amire Jézus utal szolgálata kezdetén.

A Mózes 3. könyvéből, a Léviták könyvéből idézett rész szerint az elengedés évében felszabadulást hirdettek. A vendégmunkások visszatérhettek otthonukba és családjukhoz. Ha valaki elvesztette mindent, akkor is a nép között élhetett. Pénzt ekkor nem kölcsönöztek kamatra, és élelmiszert sem árultak nyereségért.

Az elengedés éve közösségi etikát jelentett, a rabszolgák felszabadítását és visszatérésüket otthonukba, a gazdasági jogok helyreállítását és az adósságok eltörlését. Az igazságtalan társadalmi rendszerek áldozatai számára ez pedig a törvény helyreállítását és megélhetésüket jelentette.

A mai világ értékrendje, amely a 'több pénz'-t tekinti az élet legnagyobb értékének és céljának, csak a halálba vihet. Mint egyházak, az a hivatásunk, hogy szembeszálljunk ezzel. Élünk az elengedés évének szellemében. Kövessük Krisztust és hirdessük a jó hírt. Amikor a keresztények megosztottságuk gyógyulását tapasztalják, érzékenyebbé válnak az emberiséget és a teremtést sebző más megosztottságokra is.

Imádság

Igazságos Isten! Sok helyen bőségben élnek, de máshol nincs elég élelem, sok az éhező és a beteg.

Békesség Istene! Vannak, akik hasznot húznak az erőszakból és a háborúból, de olyanok is, akiknek az erőszak és a háború miatt el kell hagyniuk otthonukat.

Együttérző Isten! Segíts, megértenünk, hogy csak pénzből nem élhetünk, mert Isten Igéje által van életünk. Add, hogy megértsük, csak akkor juthatunk életre és igazi gazdagságra, ha szeretjük Istent és engedelmeskedünk tanításának. Ezt kérjük a mi Urunk, Jézus Krisztus nevében. Ámen.

„legyenek eggyé kezekben”

4. nap Keresztyének szemtől szemben a környezeti válságokkal

1Móz/Ter 1,31-2,3	Látta Isten, hogy minden amit alkotott, igen jó
Zsolt 148,1-5	Ő parancsolt, és azok létrejöttek
Róm 8,18-23	A teremtés átalakulása
Mt 13,31-32	A mustármag kisebb minden magnál

Isten bölcsességgel és szeretettel teremtette világunkat, és amikor befejezte nagy művét látta, hogy jó.

Ma azonban a világ súlyos környezeti válsággal néz szembe. A föld általános fölmelegedéstől szenved túlzott energiafogyasztásunk következtében. Bolygónk erdővel borított területe 50%-kal csökkent az elmúlt 40 év alatt, miközben a sivatagok annál gyorsabban növekednek. A tengeri élet háromnegyed része már eltűnt. Az élőlények több mint 100 faja halt ki, és az élővilág sokféleségének ez a vesztesége komoly fenyegetés magára az emberiségre is. Pál apostollal együtt megállapíthatjuk: a teremtés a világ múlandóságának van alávetve, sőhajtozik és vajúdik.

Nem tagadhatjuk, hogy az emberek nagymértékben felelősek a környezeti rombolásért. Zabolátlan mohóságuk a halál árnyékát veti az egész teremtésre.

A keresztyéneknek együtt kell megtenniük minden tőlük telhetőt a teremtés megmentéséért. Ezzel az óriási feladattal szemben egyesíteni kell erőfeszítéseinket. Csak együtt védhetjük meg a

Teremtő művét. Lehetetlen nem észre venni, hogy milyen központi helyet foglalnak el a természeti jelenségek Jézus példázataiban és tanításában. Krisztus nagy tiszteletet tanúsít a legkisebb mag iránt is. A teremtés bibliai elbeszélésére támaszkodva a keresztyének közös felelősséggel hozzájárulhatnak a bolygónk jövőjére vonatkozó megfontolásokhoz.

Imádság

Teremtő Istenünk! Igéd által teremtetted a világot, és láttad, hogy az jó. Mi azonban gyakran halált és pusztulást árasztunk környezetünkre. Add meg nekünk, hogy megbánhassuk mohóságunkat. Segíts, hogy gondot viseljünk mindarra, amit alkottál. Együtt szeretnénk megóvni teremtésedet. Ámen.

„legyenek eggyé kezekben”

5. nap Keresztények szemtől szemben a hátrányos megkülönböztetéssel és a társadalmi előítéletekkel

Ézs/Iz 58,6-12	Ne zárkózz el testvéred elől
Zsolt 133	Mily szép, ha egyetértésben élnek a testvérek
Gal 3,26-29	Mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban
Lk 18,9-14	Az elbizakodott ember igaznak tartja magát

Kezdetben az Isten képére teremtett emberek egyek voltak az Ő kezében. A bűn azonban belépett az emberek szívébe, és azóta azzal élünk együtt. A megkülönböztetés alapja lehet faji vagy etnikai identitás, vagy az egyszerű tény, hogy az ember férfi és nő. Megint máshol a fogyatékoság, vagy egy bizonyos valláshoz tartozás a kirekesztés alapja. Mindezek a megkülönböztetési tényezők embertelenek, valamint konfliktusok és nagy szenvedések forrásai.

Földi életében Jézus személyválogatás nélkül fordult minden férfi és nő felé. Elítélt mindenféle diszkriminációt és azt a büszkeséget, amit némely kortársa erre alapozott. Nem mindig azok az igazak, akiket annak képzelnénk. A megvetésnek nincs helye a hívő szívében.

A 133. Zsoltár a testvérekkel megosztott élet örömét drága kenet-höz és a Hermon hegy harmatjához hasonlítja. Nekünk megadatott, hogy megízlelhetjük azt az örömet, amikor ökumenikus összejöveteleinken legyőzzük felekezeti előítéleteinket

Minden keresztyén közös missziója az egész emberiség egységének helyreállítása. Együtt kell küzdenünk minden hátrányos megkülönböztetés ellen. Ennek reményteljes alapja pedig az, hogy mindnyájan egyek vagyunk Krisztusban és többé nincs zsidó vagy görög, szolga vagy szabad, férfi vagy nő.

Imádság

Urunk! Segíts, hogy felismerjük a hátrányos megkülönböztetést és a kirekesztést, ami tönkreteszi a társadalmakat. Irányítsd tekintetünket, hogy felismerjük saját előítéleteinket. Taníts, hogy száműzzünk minden megvetést és átérezzük az egység jó ízét. Ámen.

„legyenek egygyé kezekben”

6. nap Keresztyének szemtől szemben a betegséggel és a szenvedéssel

2Kir 20,1-6	Emlékezz rám, Ó Uram!
Zsolt 22,1-11	Miért hagytál el engem?
Jak 5,13-15	A hitből való imádság megszabadítja a szenvedőt
Mk 10,46-52	Jézus megkérdezte tőle: „Mit kívánsz, mit tegyek veled?”

Jézus gyakran találkozik betegekkel és kész meggyógyítani őket! A még mindig elkülönült egyházaink tudják, hogy Urunk együtt érez a betegekkel. A keresztyének mindig követték példáját, gyógyították a betegeket, kórházakat, gyógyszertárakat, gyógyító missziókat alapítottak és gondot viseltek Isten gyermekeinek lelkére, valamint testére is.

Ez nem magától értetődő. Az egészségesek hajlamosak arra, hogy természetesnek tekintsék az egészséget és elfelejtkezzenek azokról, akik nem vehetnek részt a közösség életében, mert betegek vagy fogyatékosok. A betegek? Ők pedig úgy érezhetik, hogy el vannak szakitva Istentől, az ő jelenlététől és gyógyító hatalmától.

Ezékiást/Hiszkiját mély hite hordozza a betegségben. A szomorúság idején emlékezteti Istent kegyelmére. Akik szenvednek, még a Biblia Igéit is használhatják arra, hogy Istenhez kiáltsanak, akár panaszszóval is: Miért hagytál el engem? Ha őszinte kapcsolatban vagyunk Istennel, amely a hűség és a hála kifejezésében nyilvánul meg, akkor helye van annak is, hogy szomorúságunkat, fájdalomunkat, vagy haragunkat imádságban megfogalmazzuk.

A betegek nem pusztá tárgyak és nemcsak a gondozás elfogadói. Sokkal inkább a hit alanyai, amit a tanítványoknak meg kellett tanulniuk a Márk evangéliumában leírt történetben. A tanítványok folytatni akarják útjukat Jézussal, és nem vesznek tudomást a tömeg peremén levő betegről. Amikor az felkiált, céljuktól eltérítőnek tekintik. Megszoktuk, hogy törődünk a betegekkel, de nem vagyunk hozzászokva ahhoz, hogy hangosan kiabáljanak és zavarjanak minket. Lehet, hogy ma megfizethető gyógyszerért kiáltanak, ami esetleg a profit kérdését is érinti. A tanítványok meg akarták akadályozni, hogy a vak ember Jézus közelébe jusson. Pedig nekik az Úr gondoskodó üzenete hordozóivá kell válniuk: Jöjj, téged hív!

A tanítványok csak akkor értik meg, hogy mit akar Jézus, amikor elviszik a beteget hozzá. Időt szán arra, hogy beszéljen a beteggel, és megkérdezze, hogy mire van szüksége. A gyülekezet gyógyító közössége növekedhet, ha a betegek Isten jelenlétét tapasztalják keresztény testvéreik között.

Imádság

Istenünk! Hallgasd meg testvéreinket, amikor betegségben és fájdalomban Hozzád kiáltanak. Add, hogy aki egészséges, hálát adjon ezért, és szolgáljon a betegeknek szerető szívvel és nyitott kézzel.

Istenünk, add, hogy megmaradjunk kegyelmedben és gondviselésedben. Igazán gyógyító közösséggé váljunk, és együtt dicsérjünk Téged. Ámen.

„legyenek egygyé kezdedben”

7. nap Keresztények szemtől szemben a vallási sokszínűséggel

Ézs/Iz 25,6-9	Itt van az Úr, benne reméltünk.
Zsolt 117,1-2	Dicsérjétek az Urat mind, ti nemzetek.
Róm 2,12-16	A törvénynek ... a megtartója igazul meg.
Mk 7,24-30	Ezekért a szavakért az ördög leányodat elhagyta.

Naponta hallunk a világ különböző részein történő erőszakos cselekedetekről eltérő vallások követői között. Most megtudhatjuk, hogy Koreában buddhista, keresztyén, konfucianus emberek élnek együtt, legtöbbször békésen.

Ézsaiás/Izaiás próféta nagy dicsőítő himnuszban beszél arról, hogy egyszer letörölnek minden könnyet, gazdag lakoma lesz minden nép és nemzet számára! Egy napon – jövendőli a próféta – a föld minden népe dicsérni fogja az Urat és örvendezni fog a megváltásnak, amit Ő felkínál. Az Úr, akiben *reméltünk*, a vendéglátó az örök lakomán, amelyet Ézsaiás/Izaiás éneke dicsőít.

Amikor Jézus találkozik a kánaáni asszonnyal, aki gyermekéért könyörög, először meglepő szavakkal visszautasítja őt. Az asszony azonban állhatatos marad: „a kutyák is esznek az asztal alatt a gyermekek morzsáiból”. Jézus értékeli, hogy az asszony meglátta küldetését zsidókhöz és nem zsidókhöz egyaránt, és útjára bocsátja lánya gyógyulásának ígéretével.

Az egyházak párbeszédet folytatnak a keresztyének között az egység ügyében. Az utóbbi években párbeszéd alakult ki más vallások között is, különösen az úgynevezett „Könyvvallások” (Judaizmus, Iszlám) között. Ezek a találkozások nemcsak tájékoztatnak, hanem segítenek előmozdítani a szomszédok közötti jó viszonyt és békét építeni ott, ahol konfliktus van. Ha a keresztyén tanúságtételünk a Krisztusba vetett hitünk által egyezik, hatékony lesz ellenállásunk az előítéletekkel és konfliktusokkal szemben. Ha figyelmesen hallgatjuk más hitű felebarátainkat, vajon nem tanulhatunk valamit Isten *minden embert* befogadó szeretetéről és uralmáról?

A keresztyének közötti párbeszédnek nem a sajátos keresztyén identitás elvesztéséhez, hanem örvendezéshez kell vezetnie. Ezzel engedelmeskedünk Jézus imájának, hogy egy legyünk, ahogyan Ő egy az Atyával. Az egység nem ma, még csak nem is holnap érkezik el, de más hívőkkel együtt a szeretetnek és a megváltásnak efelé a végső, közös célja felé haladunk.

Imádság

Istenünk, Urunk! Köszönjük a Szentírásból kapott bölcsességet. Adj bátorságot, hogy kitarjunk szívünket más keresztyén felekezetekhez és más vallású felebarátaink előtt. Add kegyelmedet, hogy legyőzhessük a közömbösség, az előítélet és a gyűlölet korlátjait. Mutasd meg nekünk az utolsó napokat, amikor a keresztyének együtt lehetnek azon a végső lakomán, ahol a könnyek felszáradnak, és a nézeteltéréseket legyőzi a szeretet. Ámen.

„legyenek egyé kezében”

8. nap **A keresztyén remény hirdetése egy megosztott világban**

Ez 37,1-14	Felnyitom sírjaitokat
Zsolt 104,24-34	Megújítod a föld színét
Jel 21,1-5a	Újjáteremtek mindent
Mt 5,1-12	Boldogok vagytok...

A biblikus hitet átjárja a radikális reménység. A történelemben Istené a végső szó, de ez nem ítélet, hanem új teremtés. A keresztyének egy megosztott világában élnek, mégis reménységben. Nem arra építenek, amit az emberek tudnak tenni, hanem Isten hatalmára és megingathatatlan akarására. Ő a részeket egygé, teljességgé alakítja. A halált adó gyűlöletet pedig életadó szeretetté. Korea népe továbbra is hordozza a nemzeti megosztottság tragikus következményeit, de a keresztyének még ott is bővülködnek a reménységben.

A keresztyén reménység akár a legnagyobb szenvedések közepette is él, mert Istennek Krisztus keresztyén kinyilatkoztatott állhatatos szeretetéből született. Jézussal együtt a remény is feltámad a sírból, amikor a halál és annak erői vereséget szenvedtek. Ez a remény tovább terjed a Pünkösdkor elküldött Szentlélek által, ami megújítja a föld színét. A feltámadt Krisztus egy új és valódi élet kezdete. Feltámadása meghirdeti a régi rend végét, és elveti egy új, örök teremtés magvait, ahol benne mindenki békére talál és Isten lesz minden mindenkiben.

A keresztyén remény a teremtés megújításával kezdődik, úgy hogy az betöltse Isten eredeti szándékát. A Jelenések Könyve 21. fejezetében Isten nem azt mondja, hogy '*minden újat* teremtek' hanem, hogy '*újjáteremtek mindent*'. A keresztyén remény nem a világ végének tétlen várása, hanem vágy arra a megújulásra, amely már elkezdődött az első Húsvétkor és Pünkösdkor. Ez a reménység nem a történelem világunkat összeromboló katasztrófájában betelt véget jelenti, hanem világunk alapvető és gyökeres megváltozását. Ez az Isten által adott új kezdet véget vet a bűnnek, a megosztottságnak és a világ végességének. Úgy alakítja át a teremtést, hogy az részesülhet Isten dicsőségében és osztozhat Isten örökkévalóságában.

Amikor keresztények összegyűlnek, hogy egységért imádkozzanak, ez a reménység indítja és hordozza őket. Az egységért mondott imádság Istennek a világot megújító erejéből táplálkozik. Bölcsessége a Szentléleké, aki új életet lehel a száraz csontokba és életre kelti azokat. Integritása önmagunk teljes odaszánása akarátának, hogy Ő formáljon annak az egységnek az eszközeivé, amely Krisztus szándéka tanítványai között.

Imádság

Irgalmas Istenünk! Te mindig velünk vagy szenvedéseink közepete, és velünk leszel az idők végezetéig. Segíts minket, hogy a reménység népe legyünk, megéljük üdvösségünket, és szolgáljuk az Általad kívánt egységet. Ámen.

Come Now, O God of Peace (O-So-So)

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of two systems of music, each with a vocal line and a piano accompaniment line. The first system has four measures with chord markings Gm, Gm7, Eb, and Dm. The second system has four measures with chord markings Cm, Dm, Eb, and Gmsus4 Gm. The lyrics are written below the vocal line.

Chord markings: Gm, Gm7, Eb, Dm, Cm, Dm, Eb, Gmsus4 Gm.

Lyrics:
 Come now, *O God of peace, we are your peo- ple;
 O - so - so o - so - so, pyong - hwa - ui - im - gum,
 pour out your spir - it that we be one bod - y.
 u - ri - ga han - mom i - ru - ge ha - so - so.

ÖKUMENIKUS HELYZET KOREÁBAN

Egy nemzet 5000 éves története. Korea, amit Dankun alapított Kr.e. 2333-ban, 5000 éven keresztül egységes nemzetként maradt fenn. Bár az első 2000 év alatt komoly fenyegetettséggel kellett szembenéznie Kína részéről, Korea *egy* nemzetként őrizte meg méltóságát és szabadságát. A Kr.e. I. század és Kr.u. VII. század közötti időszakban több dinasztia is uralkodott. A Kokuryeo, a Pakikje és a Shilla dinasztiák alkották a koreai királyság három korszakát. Északon a Balhae dinasztiát követte a Koryo dinasztia a X. században, és a Chosun dinasztia a XIV. században. Mind ez idő alatt Korea nemcsak egységes nemzetként maradt meg, de nagy kulturális fejlődésen is keresztül ment.

1897-ben alapították meg a Koreai Birodalmat. Ezzel egy új korszak vette kezdetét a koreai történelemben. 1910-től 1945-ig Koreát a japánok tartották megszállás alatt. A koreaiak azonban sohasem vették el reménységüket, és sohasem adták fel a küzdelmet, hogy visszaszerezzék szabadságukat. Erőfeszítéseik és küzdelmük végül a japán megszállás alóli felszabaduláshoz vezetett 1945-ben a II. Világháború végén. Ez a történet jól tükrözi Korea sorsát. Mivel geopolitikai értelemben nagyon fontos helyen fekszik, ezért sok támadást és beavatkozást kellett elszenvedniük a nagy világhatalmaktól.

Koreának a különböző ideológiák belső konfliktusaival is meg kellett küzdenie. Sok éves ideológiai harc ért véget a kommunizmuson alapuló Koreai Demokratikus Népköztársaság megalakításával Korea északi részén, valamint a demokrácián és szabadságon alapuló Koreai Köztársaság megalapításával délen. Ezek az ősi ideológiákat elnyomó ideológiák – a kommunizmus és a demokrácia – pedig a Koreai Háború (1950-1953) tragédiájához vezettek, amelyben nagyon sokan vették el életüket. 1953-ban aláírták a fegyverszünetet, és az Észak és Dél Korea közti határ, a demilitarizált zónával együtt, a koreai történelem tragédiájának látható jelképévé vált.

A háború és az azt követő időszak által szétszakított családok száma akár 10 millió is lehet. Nemrégén ezek a családok korlátozott találkozási lehetőséget kaptak, de a legtöbben még azt sem tudják, vajon az észak-déli osztóvonal túloldalán élő családtagjaik élnek-e, vagy sem. Ezen családok fájdalma minden koreai szívében ott él. Mély seb ez a nemzet identitásán és büszkeségén.

Észak és dél kiengesztelődése és együttműködése. 1972. július 4-én a koreai félsziget történelmi fordulóponthoz érkezett. E nap Közös Nyilatkozata megváltoztatta a konfliktusos és ellenséges légkört, csökkentette a kölcsönös gyalázkodást, előmozdította a nemzeti egyesítést és ez irányba kezdeményezett tárgyalásokat és gyakorlati erőfeszítéseket.

Az Egyházak Világtanácsa és a Római Katolikus Egyház is nagy érdeklődéssel és segítőkészséggel fordult a béke megteremtése és a feszült viszony enyhítése iránt. 1988-ban a Koreai Egyházak Nemzeti Tanácsának Közgyűlése kihirdette, "A Koreai Egyházak Nyilatkozatát a Nemzet Egyesítéséről és a Békéről". A Koreai Katolikus Püspökök Konferenciája létrehozta a Nemzeti Megbékélés Bizottságát. Ezen bátorító események után számos egyház jött létre Észak Koreában, amelyek ma is szolgálnak.

Ilyen előzmények után a Nobel díjas KIM Dae-Jung – a Koreai Köztársaság korábbi elnöke – csúcstalálkozót szervezett Észak Korea vezetőjével, KIM Jong-Il-el. Ezen a találkozón adták ki azt a közös nyilatkozatot 2000. július 15-én, amely megerősítette a Dél Koreai kormányt az Észak irányában gyakorolt, úgynevezett „napsütéses” politikájában. A demilitarizált zónában uralkodó helyzet azonban még mindig az észak és dél közötti feszültséget mutatja. A koreai félszigeten való béke érdekében tett erőfeszítések – amelyeket a hat-párti tárgyalásokon résztvevő országok moderáltak – a különböző területeken való együttműködésben gyümölcsöt hoztak. Szép példái ennek az együttműködésnek a civil szférában, a kultúra, a sport, a vallás, a művészetek, a tudomány és a gazdasági élet területén megvalósuló csereprogramok.

Akadályok az egységhez vezető úton. A Koreai félszigeten a béke és kiengesztelődés elérése érdekében tett sokféle erőfeszítés ellenére megmaradtak a konfliktusok, a megosztottság és a szembenállás mély gyökerei. Ahhoz, hogy a békés újraegyesítés létrejöhessen Északnak és Délnek olyan kérdésekkel kell szembenéznie, mint a liberalizmus és a szocializmus szembenállása, a szegénység és a jómód közötti szakadék, vagy a szabad vallásgyakorlás, illetve annak akadályozása.

Ott van a fal észak és dél népei közt, s úgy tűnik, ezt a falat nagyon nehéz lerombolni. Az egyesítés vágya és reménye azonban mindkét oldalon él, s e reményt kifejező éneket ugyanúgy éneklük mindkét oldalon: „Uri Ui Sowon Eun Tongil”.

Minden koreai – noha sokféle különbözőséggel és konfliktussal kell szembenézniük – reménykedik a békés és megbékélt egyesítésben a koreai félszigeten. Keresztényként is reméljük és várjuk azt a napot, amikor Isten a megosztott feleket újra összehozza, hogy együtt dicsérhessük Őt, és hálát adjunk a megbékélésért és az új teremtésért.

Az ökumenikus helyzetkép Koreában. A koreai katolikus közösséget LEE Sung-Hun – az első megkeresztelt katolikus – alapította 1784-ben, aki elterjesztette a keresztény tanokat honfitársai között. A protestantizmus az 1880-as években jelent meg. 1919-ben a koreai keresztények más vallások – buddhista, taoista, a hagyományos vallások – képviselőivel is együtt működtek, hogy a Japán hatalomnak ellenálljanak Korea függetlensége érdekében.

A koreai ökumenikus mozgalom története nyomon követhető a II. Vatikáni Zsinat lelkületéig és javaslatáig, különösen is az *Ökumenizmusról szóló Dekrétumig*, amely hangsúlyozta minden keresztény erőfeszítésének fontosságát az egységért. Az egyházközi dialógusban részt vevő egyházak a Koreai Ortodox Metropolis, a Koreai Katolikus Püspökök Konferenciája, a Koreai Evangélikus/Lutheránus Egyház és a Koreai Egyházak Nemzeti Tanácsa, amelynek tag egyházai a következők: a Koreai Presbiteriánus Egyház, a Koreai Metodista Egyház, a Presbiteriánus Egyház a Koreai Köztársaságban, a Koreai Üdvhadsereg, a Koreai Anglikán Egyház, a Koreai Evangéliumi Egyház, Isten Koreai Gyülekezete. A Koreai Egyházak Nemzeti Tanácsa és a Koreai Római Katolikus Egyház felváltva adtak otthont a Keresztény Egységért tartott Imahetek közös szolgálatainak a korai 1970-es évektől kezdve. Ez a közös imádság tette lehetővé a keresztények számára, hogy együtt imádkozzanak és dolgozzanak, hogy fejlesszék az ökumenikus mozgalmat Koreában. 1977-ben a protestáns és katolikus bibliatudósok befejezték a közös Bibliafordítást, így először Korea történetében minden Koreai egyházban ugyanazt a Bibliát olvashatják.

Jelenleg a Koreai ökumenikus mozgalom a különböző csoportok számára szervezett, különféle közös programokból áll. A különböző felekezetek munkatársai, a teológusok, a teológiai hallgatók és a különféle felekezetek moderátorai vesznek részt ezeken. 2000 óta teológusok egy tanulmányi csoportja a házigazdája az Ökumenikus Fórumnak. E Fórum különböző teológiai kérdésekkel foglalkozik, s ezzel munkálja a Protestáns és Katolikus Egyházak közötti kölcsönös

megértést. Ezen felül a teológus hallgatók egy csoportja olyan programokat szervez – szemináriumok, sportrendezvények – amelyekkel erősíthetik a különböző egyházak tagjai közötti barátságot. A különböző felekezetek moderátorai rendszeresen találkoznak fehér asztal mellett, hogy így is szorgalmazzék egymás megértését, erősítsék barátságukat és hasznos eszmecserét folytassanak.

A Keresztény Egység Ázsiában – témáról rendeztek szemináriumot 2006. júliusában – ami emlékezetes alkalom volt a koreai ökumenikus mozgalom történetében. Walter Kasper bíboros volt a házigazda. Ázsiai ökumenikus vezetőket hívtak meg erre az alkalomra, hogy megvitassák a keresztény egység megvalósításának különböző elgondolásait. 2006. július 23-án, a 19. Methodista Világtalálkozón, amit a dél-koreai Szöulban tartottak, a Methodista Egyház aláírta a megigazulás tanáról szóló közös nyilatkozatot, amelyet a Lutheránus Világszövetség és a Római Katolikus Egyház 1999-ben írt alá Augsburgban. Így ennek a keresztény egység szempontjából oly fontos eseménynek Korea adott otthont.

A közös programok alatt felhalmozódott tapasztalatok és a kölcsönös bizalom alapján a koreai protestáns és katolikus egyházak vezetői egy ökumenikus zarándoklaton vettek részt 2006. decemberében. Meglátogatták XVI. Benedek pápát a Vatikánban, az EVT főtitkárát Genfben és az ökumenikus pátriárchát Isztambulban. Rómában az Egységtitkárság munkatársaival is találkoztak, Genfben pedig az EVT Hit és Egyházszervezet Bizottságának munkatársaival. Ezen látogatások során álltak elő azzal a javaslattal, hogy a koreai keresztények készíthessék elő a 2009-es Imahét anyagát. A két ökumenikus testület pozitívan fogadta a javaslatot, és beleegyezett a koreai egyházak kezdeményezésébe.

2007. január 23-án a koreai egyházak a Chongju anglikán templomban tartottak közös imaheti alkalmat, és egy találkozót is szerveztek a protestáns és katolikus teológusok számára. Ezen a találkozón két protestáns és három katolikus személyt jelöltek ki az előkészítő albizottságba. Az ő feladatuk volt, hogy a 2009-es Imahét anyagát előkészítsék. Az albizottság 2007. februárjában ülésezett először, és az Ezékiel 37,15-23-ban olvasható próféciaát választotta alapigeként. Ez a prófécia Izrael egyesítésének ígéretéről szól. A koreai egyházak számára ez az ezékieli szakasz felidézi a Koreai félszigeten lévő helyzetet, mert az ő országuk az egyedüli megosztott ország a

világon. Elhatározták, hogy minden felekezet ír egy-egy bibliai reflexiót és imádságot a 8 nap valamelyikére. Így elkezdődött a munka, aminek gyümölcse az a füzet, amit az egész világon szétosztanak a 2009-es Imahét keretében.

Befejezés. A Koreai félsziget jelenlegi állapota – amely megakadályozza, hogy a koreaiak a másik oldalon élő szüleikkel, gyerekeikkel, házastársaikkal, barátaikkal kommunikáljanak – elfogadhatatlan, amit meg kell változtatni. Az észak-koreai helyzet, amely az embereknek nem engedi, hogy saját vallási hagyományaikat kövessék, jól mutatja azt az elnyomást, ami korlátozza az emberi lelkiismeretet. Ezek a konfrontációs helyzetek, ellentétek, konfliktusok, a vallási/faji/etnikai háttérű erőszak és háborúk azonban nem korlátozódnak a Koreai félszigetre, hanem a világ sok pontján találkozhatunk ezekkel. Így egészen biztos, hogy a megosztottság és szenvedés koreai tapasztalata világszerte érthető a keresztények és a társadalmak számára. A keresztények Koreában együttműködnek az olyan világvallásokkal, mint a buddhizmus, konfucianizmus, az ősi vallások – ideértve a won buddhizmust és a chon taoizmust – képviselőivel a közös jó érdekében, hogy hiteles békét hozzanak a koreai félszigeten.

A tematika összeállításakor a koreai testvéreink azt kérik a világ keresztényeitől, hogy a 2009-es Imahét során imádkozzanak az egység előmozdításáért, a béke építéséért Kóreában. Ezek olyan feladatok, amelyek amúgy is hozzátartoznak a felelős keresztények életéhez világszerte. A remény ösztönzi ezt az imádságot. Azt, hogy a világ minden népe Isten népe legyen, Isten legyen az ő Istenük, továbbá a népek örömet és fejlődést tapasztaljanak. Ez az öröm akkor lesz a mienk, amikor véget érnek a konfliktusok és a megosztottság. A keresztényeknek türelmesen kell imádkozniuk, amíg az „új ég és új föld” el nem érkezik és akkor, így teljesül a prófétai jövendölés: „...az én népem lesznek, én pedig az ő Istenük leszek” (Ez 37,23).

A KRISZTUS-HIVŐK EGYSÉGÉÉRT MEGTARTOTT IMAHETEK TÉMÁI

1968 volt az az esztendő, amikor először készített közös hivatalos dokumentumot az EVT Hit és Egyházszervezet Bizottsága, valamint a Keresztények Egységét Előmozdító Pápai Tanács.

- 1968** Dicsőségének magasztalása – Ef 1,14
1969 Szabadságra vagyunk elhíva – Gal 5,13
1970 Isten munkatársai vagyunk – 1Kor 3,9
1971 A Szentlélek közössége – 2Kor 13,13
1972 Új parancsolatot adok néktek – Jn 13,34
1973 Urunk, taníts minket imádkozni – Lk 11,1
1974 Minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr – Fil 2,1–13
1975 Isten szándéka: Krisztusban egybefoglal mindeneket
– Ef 1,3-10
1976 Isten gyermekei legyünk, vagy az a hivatásunk,
hogy legyünk, amik vagyunk – 1Jn 3,2
1977 A reménység nem csal meg többé – Róm 5,1–5
1978 Nem vagytok idegenek – Ef 2,13–22
1979 Szolgáljatok egymásnak Isten dicsőségére – 1Pt 4,7–11
1980 Jöjjön el a Te országod! – Mt 6,10
1981 Egy Lélek – sok ajándék – egy test – 1Kor 12,3–13
1982 Hogy megtalálják hajlékukat nálad, Urunk – Zsolt 84,5
1983 Jézus Krisztus a világ élete – 1Jn 1,1–4
1984 Az a hivatásunk: legyünk egyek Urunk keresztje által
– 1Kor 2,2; Kol 1,20
1985 Halálból az életre Krisztussal – Ef 2,4–7
1986 Tanúim lesztek – ApCsel 1, 6–8
1987 Krisztusban egyek – új teremtés – 2Kor 6,17
1988 Isten szeretete elúzi a félelmet – 1Jn 4, 18
1989 Közösséget építünk, egy test vagyunk a Krisztusban
– Róm 12,5–6
1990 Hogy mindnyájan egyek legyenek... hogy elhiggye a világ
– Jn 17,21
1991 Dicsérjétek az Urat minden nemzetek
– Zsolt 117; Róm 15,5–13
1992 Menjetek el, veletek vagyok mindenkor – Mt 28,16–20

- 1993** A krisztusi egységért: teremjétek a Lélek gyümölcsét
– Gal 5,22–23
- 1994** Isten népe feladata, hogy egy legyen szívében és gondolataiban – ApCsel 4,23–27
- 1995** Koinónia: közösség Istennel és egymással – Jn 15,1–17
- 1996** Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek – Jel 3,14–22
- 1997** Krisztusért kérünk, béküljete meg és engesztelődjete ki Istennel – 2Kor 5,16–21
- 1998** Gyöngeségünkben is segítségül siet a Lélek
– Róm 8,26
- 1999** Ő majd velük lakik, ők pedig népévé lesznek
– Jel 21,3
- 2000** Áldott legyen az Isten, aki megáldott bennünket Krisztusban – Ef 1, 3
- 2001** Én vagyok az út, az igazság és az élet – Jn 14,6
- 2002** Nálad van az élet forrása – Zsolt 36,10
- 2003** Ez a kincsünk cserépedényben van – 2Kor 4,7
- 2004** Az én békességemet adom nektek – Jn 14,27
- 2005** Krisztus az egyház egyetlen fundamentuma
– 1Kor 3,1–23
- 2006** Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük. – Mt 18,20
- 2007** ... a süketeket is hallóvá teszi, a némákat is beszélővé.
– Mk 7.37
- 2008** ... szüntelenül imádkozzatok! – 1Thessz 5,17
- 2009** ... legyenek eggyé kezdedben – Ez 37,17

NÉHÁNY JELENTŐS ADAT AZ IMAHETEK TÖRTÉNETÉBŐL

- 1740** körül Skóciában ismeretes egy olyan pünkösdi mozgalom, amely Észak-Amerikából indult és célul tűzte ki az imádkozást minden egyházért, minden egyházzal együtt.
- 1820** James Haldane Stewart tiszteletes kiadja javaslatait „A keresztények általános egysége és a Szentlélek kiáradása” címmel.
- 1846** Megalakul az Evangéliumi Aliánsz. Ötven felekezetből 921 résztvevő gyűlt össze Londonban. Bevezették a minden év első teljes hetében rendezendő imahetet a Krisztusban hívők egységéért.
- 1867** Az anglikán püspökök első Lambeth Konferenciáját tartják. A konferencia határozatainak bevezetőjében hangsúlyozzák az egységért való imádság fontosságát.
- 1886** Magyarországon először hirdetnek meg Imahetet. A Kálvin Téri Református Gyülekezet Baldácsi termébe hívják a résztvevőket.
- 1894** XIII. Leó pápa szorgalmazza az „egységért imanyolcad” gyakorlását a pünkösdi ünnepkör keretében.
- 1908** Megtartják a Paul Wattson katolikus lelkész által kezdeményezett egységért hirdetett imanyolcadot.
- 1926** A Hit és Egyházszervezet Mozgalom elindítja a „Javaslatok a keresztyén egységért folytatott imanyolcad megtartására” című felhívásának terjesztését.
- 1935** Paul Couturier francia abbé szót emel az egyetemes imahét a Krisztus-hívők egységéért megtartása érdekében. A hívek Krisztus végakarata értelmében imádkozzanak együtt.
- 1958** A lyoni Unité Chrétienne központja és az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága együtt kezdi meg az imahét anyagának közös előkészítését.
- 1964** A II. Vatikáni Zsinat ökumenizmusról szóló dekrétuma hangsúlyozza, hogy az ökumenikus mozgalom lelke az imádság és egyúttal szorgalmazza az imahét rendszeres megtartását.
- 1966** Az Egyházak Világtanácsa Hit és Egyházszervezet Bizottsága és a vatikáni Keresztény Egység Előmozdításának Pápai Tanácsa közösen kezdi meg az imahét szövegének előkészítését.

- 1968** A közösen készített imaheti anyag hivatalos használatbavételének első esztendeje.
- 1975** Az imaheti közös anyagot első ízben készíti egy helyi ökumenikus csoport Ausztráliában.
- 1995** II. János Pál pápa *Ut unum sint* kezdetű körlevelében állást foglal az ökumenizmus mellett, amelyet belső szükségserűségnek és visszafordíthatatlan folyamatnak nevez.
- 1997** Grazban a II. Európai Ökumenikus Nagygyűlés helyesli és szorgalmazza az imahét rendszeres megtartását.
- 1998** Ötven éves az Egyházak Világtanácsa, ebből az alkalomból a zimbabwei Hararében tartották a jubileumi világgyűlést. Februárban magyar állásfoglalás is született a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa ünnepi ülésén, amelyen a Katolikus Egyház képviselői megfigyelőként vettek részt. Közösen hívták fel a hazai egyházakat a krisztushívők egységének munkálására és a közös imahetek megtartására.
- 2004** Megegyezés született, hogy az imahét anyagát közösen publikálják, azonos formában adják ki az EVT és az Egység Titkárság szervei. Az ökumenikus imahetek gyümölcsei és eredményei felfedezhetők az elmúlt évek nemzetközi és hazai egyházi életében egyaránt.
- 2008** A Imahét a Krisztus-hívők egységéért 100 éves évfordulójának megünneplése. *Elődjét – az Imanyolcadot az Egyház Egységéért – 1908-ban tartották meg először.*

FÜGGELÉK

A III. EURÓPAI ÖKUMENIKUS NAGYGYŰLÉS ÜZENETE

Nagyszeben, 2007. szeptember 4-9.

Krisztus fénye ragyog mindannyiunkra!

Mi, keresztény zarándokok szerte Európából és távolabbi országokból, tanúságot teszünk e fény átformáló erejéről, a világosságról, mely hatalmasabb a sötétségnél, és mi ezt hirdetjük mindent átölelő reményként egyházaink, Európa és az egész világ számára.

Három Személyű Egy Istenünk, az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében összegyűltünk Nagyszebenben, Romániában (2007. szeptember 4-9.). Ezt a Harmadik Ökumenikus Nagygyűlést az ortodox szellemiség és hagyomány hatotta át különösképpen. Felidézzük és megújítjuk mindazokat a kötelezettség-vállalásokat, amelyeket Bázalban és Grazban tettünk, és sajnáljuk, hogy néhányukat eddig nem tudtuk teljesíteni. Mindazonáltal, Krisztus világosságának mindent átformáló erejében való bizalmunk erősebb, mint a beletörődés, a fatalizmus, a félelem és a közönyösség sötétsége.

Harmadik Európai Ökumenikus Nagygyűlésünk 2006-ban indult Rómában, majd 2007-ben Wittenbergben folytatódott. Ebbe az ökumenikus zarándoklatba sok regionális találkozó illeszkedett, de része volt az ortodox egyházak rodoszi és az ifjúság St. Maurice-i találkozója is. Örömmel fogadtuk az ifjúság elkötelezettségét, a Nagygyűléshez való csatlakozását. A Charta Oecumenica segítségével és motivációs erejével tanulmányoztuk a korábbi nagygyűlések eredményeit, s a közös munka mindnyájunkat megajándékozott és gazdagított.

Nem vagyunk egyedül ezen a zarándoklaton. Krisztus velünk van, és a hitvallók seregében (Zsid 12,1) kortárs mártírok társulnak hozzánk: életük és haláluk bizonyágtétele egyénileg és közösségi szinten is ösztönöz, lelkesít minket. Velük együtt átadjuk magunkat a színeváltozott/megdicsőült Krisztus fényének: ez ragyogjon át imádságba és szeretetbe mélyen belegyökerezett tanúságtételünkön. Ezt tehetjük mi alázatosan az ő életáldozatuk mellé.

Krisztus fénye az Egyházban

Krisztus fénye arra indít minket, hogy másokért és másokkal közösségben éljünk. Tanúságunk a reményről és Európa egységéről csak akkor lesz hiteles a világ számára, ha folytatjuk a látható egység felé vezető utat. Az egység nem egyformaság. Hatalmas értéke van a *koinonia* újra-megtapasztalásának, és a szellemi javak kicserélésének, ami az ökumenikus mozgalomnak a kezdet kezdetén erőt adott.

Szebenben újra átéltük az egyházaink közötti szakadás fájdalmas sebéit. Ez befolyásolja az Egyház fogalmának, az Egyház egységének megértését is. A keleti és nyugati kereszténység fejlődését meghatározó eltérő történelmi és kulturális hatások hozzájárultak a különbségek kialakulásához, és megértésük halaszthatatlan odaforulást és folyamatos párbeszédet követel tőlünk.

Meggyőződésünk, hogy a keresztények nagy családjának dogmatikus kérdésekkel is foglalkoznia kell, és széleskörű konszenzust kell keresnie az Evangéliumon alapuló erkölcsi értékekről és a hiteles keresztény életstílusról, ami örömmel tesz tanúságot Krisztus fényéről kihívásokkal teli modern világunkban a magánéletben éppúgy, mint a közélet terén.

A keresztény szellemiség értékes kincsesláda: ha felnyitjuk, előtűnik gazdagsága, megnyílik szívünk Krisztus arcának szépsége és az ima ereje előtt. Csak ha egészen közel vagyunk Urunkhoz, Jézus Krisztushoz, akkor tudunk egymáshoz is közel kerülni, s tudjuk az igazi *koinoniát* megtapasztalni. Ellenállhatatlan vágyat érzünk arra, hogy a megtapasztalt gazdagságot mindazokkal megosszuk, akik keresik a fényt Európában. A Lélekre figyelő férfiak és asszonyok megtérnek, és ezzel átalakítják a világot. Krisztus fényéről való tanúságunk hittel teli elköteleződést jelent arra, hogy megéljük és megosszuk másokkal az élet és remény történeteit, amelyek Krisztus követőivé formáltak minket.

Első ajánlás: Újítsuk meg egyéni hívőként és egyházként is hivatásunkat, mely arra szólít, hogy hirdessük Krisztust mint a világ Világosságát és Megváltóját.

Második ajánlás: Folytassuk a keresztelés kölcsönös elismeréséről szóló megbeszéléseinket, figyelembe véve az egyes országokban e téren elért eredményeket, és tudva azt, hogy ez a kérdés szorosan kapcsolódik az eucharisztia, a szolgálat és általában az ekleziológia megértéséhez.

Harmadik ajánlás: Találjuk meg a lehetőségét, hogy részt vegyünk olyan tevékenységekben, amelyek egyesíthetnek minket: imádkozás egymásért és az egységért, ökumenikus zárandoklatok, a teológia közös alakítása, tanulmányozása, szociális és diakóniai kezdeményezések, kulturális projektek, a keresztény értékeken alapuló társadalmi élet támogatása.

Negyedik ajánlás: Isten egész népe és különösen ez a Naggyűlés álljon készen az ifjúság, az idősek, a nemzeti kisebbségek és a fogyatékosok ügyének felkarolására.

Krisztus fénye Európában

Meggyőződésünk, hogy Isten minden embert saját képére és hasonlatosságára teremtett (Ter/I.Móz. 1,27), és minden ember egyforma tiszteletet és szeretetet érdemel, függetlenül a meggyőzésbeli, kulturális, életkorbeli vagy etnikai hovatartozás szerinti különbségektől.¹ Tudjuk, hogy közös gyökereink sokkal mélyebbről indulnak, mint a köztünk lévő különbségek, ezért, mialatt a megújulásról, az egységről, a keresztény egyházak szerepéről gondolkodtunk a mai európai társadalomban, külön figyelmet szenteltünk a más vallásúakkal való kapcsolatra. Főleg a zsidó néphez, mint a Szövetség népéhez való különleges viszonyunk tudatában visszautasítjuk a korunkban megtapasztalható antiszemitizmus minden formáját, és ezzel együtt kiállunk az erőszakmentes Európa megvalósításáért. Kemény konfliktusokkal terhes korokat élt meg Európa, de voltak békés időszakok is a különböző vallású népek között. Napjainkban a párbeszédnek nincs alternatívája: nem kompromisszum, hanem az élet párbeszéde, amikor szeretetben beszélgethetünk az igazságról. Mindnyájunknak jobban meg kell ismernünk az összes vallást, és tovább kell fejlesztenünk a Charta Oecumenica ajánlásait. Felhívjuk valamennyi keresztény testvérünket, és mindazokat, akik hisznek Istenben, hogy tiszteljék mások vallásszabadsághoz való jogát, kifejezzük szolidaritásunkat a Közel-Keleten, Irakban és másutt vallási kisebbségben élő keresztény közösségekkel, érezzük, hogy pusztá létük is állandó veszélyben forog.

¹ A Naggyűlés üzenetének felolvasásakor szóbeli kiegészítésként elhangzott, hogy „fogantatásától a természetes haláláig”. Ezt később kétféle képen fordították: születésétől természetes haláláig, illetve az élet kezdetétől a természetes halálig. Egyik kifejezés sem része az üzenet hivatalos szövegének.

Krisztusra ismervén szűkölködő testvéreinkben (Mt 25,44-45), Krisztus fényében megvilágosodva, mi, keresztények, az emberiség egységére felszólító bibliai parancsnak (Ter/IMóz. 1,26-27) engedelmeskedve elkötelezzük magunkat a kirekesztés bűnének megbánására; a „másság” megértésének elmélyítésére; minden ember méltóságának és jogainak védelmére, az ebben hiányt szenvedők oltalmazására; Krisztus mások által Európába hozott fényében való részesedésre; az európai államok felszólítására, hogy hagyják abba a bevándorlók adminisztratív visszaszorítását, tegyenek meg mindent a rendszeres bevándorlás biztosításáért, a bevándorlók, menekültek, menedéket keresők integrációjáért, a családi egység értékének fenntartásáért, az emberkereskedelem és az ennek áldozatul esettek kiszákmányolásának megszüntetéséért. Felhívjuk az egyházakat, hogy erősítsék a sérülékeny bevándorlók lelki gondozását.

Ötödik ajánlás: Egyházaink ismerjék fel, hogy a bevándorlók nemcsak a vallásos gondoskodás befogadói, hanem komoly, tevékeny szerepet játszhatnak az Egyház és a társadalom életében; biztosítsák a bevándorlók, menedék-keresők és menekültek minél jobb lelki gondozását; álljanak ki az európai kisebbségek, különösen a roma emberek jogaiért.

Sokan hálásak vagyunk az utóbbi évtizedekben Európában zajló mélyreható változásokért. Európa több, mint az Európai Unió. Keresztényekként a mi felelősségünk is, hogy Európa a béke, a szolidaritás, az együttműködés és a fenntarthatóság kontinense legyen. Értékeljük, hogy az európai intézmények, az Európai Unió, az Európa Tanács, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (OSCE) őszinte, nyílt, rendszeres párbeszédet igyekeznek fenntartani Európa egyházaival. Európa legmagasabb rangú képviselői tiszteltek meg bennünket a jelenlétükkel, és ezzel komoly érdeklődést mutatnak munkánk iránt. Eleget kell tennünk a kihívásnak, hogy lelki-szellemi erőt vigyünk ebbe a párbeszédbe. Az európai integráció eredetileg a béke biztosítását szolgáló politikai projektum volt. Most pedig arra kell törekednünk, hogy egy csupán gazdasági tér helyett valóban a nemzetek Európájává legyen.

Hatodik ajánlás: Fejlesszük a Charta Oecumenicá-t az Európában tett ökumenikus utazás ösztönző útikalauzává.

Krisztus fénye az egész világon

Isten Igéje megítél minket és európai kultúránkat: az élők ne éljenek többé önmagukért, hanem Érte, aki meghalt értük és feltámadt! A keresztényeknek nem szabad aggodalmaskodniuk, nem uralkodhat rajtuk a csillapíthatatlan birtoklási vágy, aminek hatására csak önmagunkért élünk, erőtllenül, szűklátókörűen, bezárkózva. Isten Igéje arra hív, hogy ne tékozzunk el mindazok értékes örökségét, akik az utóbbi hatvan évben Európa békéjéért és egységéért munkálkodtak. A béke rendkívüli és értékes ajándék. Egész országok vágyakoznak rá. Egész népek várják, hogy megszabaduljanak az erőszaktól, a terrortól. Sürgősen csatlakozzunk az e célokért vívott megújult küzdelemhez. Elutasítjuk a háborút mint a konfliktusok megoldását, az ellentétek feloldásának erőszakmentes eszközei mellett szállunk síkra, és aggodunk az újrafegyverkezés miatt. A vallás nevében elkövetett erőszak és terrorizmus a vallás megtagadása.

Krisztus fénye beragyogja az „igazságosság” fogalmát, és összeköti azt az isteni irgalommal. Így megvilágítva egyértelművé válik. A világon és még Európában is zajló radikális piaci globalizáció elmélyíti a társadalmi szakadékot győztesek és vesztesek között, tönkretesz számtalan emberi értéket, katasztrofális környezeti hatásai vannak, és épp a klímaváltozás tekintetében nem tudja biztosítani bolygónk jövőjének fenntartását.

Hetedik ajánlás: Felszólítunk minden európai keresztényt, hogy nyomatékosan támogassa az ENSZ Millenniumi Fejlesztési Célok dokumentumában foglaltakat, mely sürgős, gyakorlati lépést jelent a szegénység enyhítése felé.

Nyolcadik ajánlás: Javasoljuk, hogy az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa (CCEE) és az Európai Egyházak Konferenciája (CEC) kezdeményezzen egy tanácskozási folyamatot Európa és más kontinensek egyházaival az ökológiai igazságosság iránti európai felelősségről, a klímaváltozás fenyegetésével való szembenézésről; Európa felelősségéről a globalizáció igazságos arculatának kialakításában; a roma népesség és más kisebbségek jogainak érvényesítéséről.

Ma inkább, mint eddig bármikor elismerjük, hogy Afrika, akinek történelme és jövője számos ponton összefonódik a miénkkel, olyan mérvű szegénységet tapasztal meg, ami mellett nem mehetünk el közömbösen és tétlenül. Afrika sebei megérintették Nagygyűlésünk szívét.

Kilencedik ajánlás: Támogató kezdeményezéseket szorgalmazunk az adósságok elengedésére és a esélyegyenlőség biztosítására.

Őszinte és objektív párbeszéddel elősegítjük és támogatjuk a megújult Európa létrejöttét, ahol az Evangéliumból kiinduló örök keresztény elvek és erkölcsi értékek tanúsítják és támogatják az aktív elkötelezettséget Európa társadalma mellett. A mi feladatunk ezeknek az elveknek és értékeknek a hirdetése és előmozdítása nemcsak a magánéletben, hanem a közéletben is. Együtt fogunk működni más vallások híveivel, akik osztoznak elkötelezettségünkben az értékek Európájának megteremtése iránt, mely politikai és gazdasági szempontból egyaránt virágozhat.

Az Isten által teremtett világerő aggódva könyörgünk a nagyobb odafigyelésért és csodálatos sokféleségének tiszteletben tartásáért. Fellépünk a természet gátlástalan kizsákmányolásáért, amiből „az egész teremtés” várja a megváltást (Róm 8,22), és elkötelezzük magunkat az emberiség és a természet megbékéltetése mellett.

Tizedik ajánlás: Javasoljuk, hogy a szeptember 1-je és október 4-e közötti időszakot szenteljük a Teremtés védelméért és a fenntartható életstílusok elterjedéséért való imádkozásnak, hogy ezáltal ellensúlyozzuk tetteinket, amelyek a klímaváltozáshoz vezettek.

* * *

Köszönetet mondva mindazoknak, akik hozzájárultak ehhez az utazáshoz, kiemelten a fiatal oikumenének, akik ösztönzésükkel az élő evangéliumból eredő bátorságot öntöttek a Nagygyűlés résztvevőibe, imában egyesülve kérjük Urunkat:

Krisztusunk, Te vagy az Igaz Fény, aki bevilágít és megszentel minden emberi lényt a világban, ragyogtasd ránk jelenléted fényét, hogy megláthassuk benne a megközelíthetetlen világosságot, és mutasd nekünk parancsaid végrehajtásának útját. Ments meg, és vezess el minket örök királyságodba. Mert Te vagy a Teremtő, a Fenntartó és minden jó Adományozója. Benned van reményünk és Téged dicsőítünk most és mindörökké. Amen.

A III. EURÓPAI ÖKUMENIKUS NAGYGYŰLÉS IFJÚSÁGI NYILATKOZATA

Nagyszeben 2007. szeptember 5.

Az alábbiakban az Európa minden részéből érkező ifjúsági küldöttek nyilatkozata olvasható, amelyet „Krisztus világossága ragyog mindannyiunkra: Reménység Európa megújulására és egységére” témájú nagyszebeni III. Európai Ökumenikus Nagygyűlésenű tettek.

A szöveget az ifjúsági küldöttek 2007. július 27–30 között a svájci St. Maurice-ban tartott találkozón, illetve az ifjúsági küldöttek meghallgatásán, az erdélyi Nagyszebenben, 2007. szeptember 5-én fogadták el.

Az ökumenikus ifjúság kiáll az igazságosság, a béke és a teremtés épsége zsinati folyamat élő megújítása mellett.

A II. Európai Ökumenikus Nagygyűlés (Grác, 1997) eredményeit végre kell hajtanunk és tovább kell gondolnunk a nagyszebeni III. Európai Ökumenikus Nagygyűlés során, az Ökumenikus Kartát (2001) tekintve kiindulási alapnak.

Mindezek érdekében a következő elköteleződések ajánljuk a küldöttek figyelmébe:

Az egység

Az egység nem egyformaságot jelent, hanem létezhetik egység a különbözőségben is.

Ezért elkötelezzük magunkat arra, hogy nyitott elmével és szívvel találkozunk más felekezetekkel és hagyományokkal.

Ennek egyik példája az ifjúsági ökumenikus mozgalom, amely fiatalokat egyesít Jézus Krisztus követésében az összes felekezetből.

E fiatal nők és férfiak nem az Egyház jövőjét jelentik, hanem a jelenét.

A lelkiiség

Elismerjük, hogy a lelkiiség a hit kifejeződése gazdag változatosságban.

Ezért elkötelezzük magunkat arra, hogy egyenrangú társakként lépünk nyílt párbeszédbe egymással lelkiiségi kérdésekről, figyelembe véve, hogy a lelki élet változatossága nemcsak a fiatalok számára jelenti a hit egyik fontos tartópillérét.

A tanúságtétel

Arra kérjük az egyházainkat, hogy hagyják abba a versengést egymással, és kezdjék el valóban megélni az Örömhírt.

Mert nem egyházaink hatalmi tevékenységéről teszünk tanúságot, hanem Jézus Krisztusról.

Ezért elkötelezzük magunkat arra, hogy nem a szóbeli és a tettekben megnyilvánuló tanúságtétel közötti ellentmondásra figyelünk: a tetteknek és a szavaknak ugyanis kéz a kézben kell járniuk egymással.

Európa

Minden embert Isten teremtett, és ezáltal méltósága és értéke van.

Ezért sürgetjük, hogy az európai egyházak és az európai államok álljanak ki az emberi jogok védelme érdekében.

Ez jelenti ugyanis az alapját annak, hogy Európát az emberek szükségletei szerint alakítsuk.

Az elvándorlás

Az elvándorlás tény, amelyet az emberi méltóság, a vendégszeretet, valamint a szabad helyváltoztatáshoz való jog szellemében kell tudomásul vennünk.

Ám a szabad mozgás és helyváltoztatás az Európai Unió (EU) országában élő népek előjoga maradt.

Ezért elkötelezzük magunkat arra, hogy az Európai Unió országaiból és a nem az Európai Unió országaiból érkező emberek előtt álló akadályokat (a beutazási engedély korlátozását, a társadalmi különbségeket, a pénzügyi korlátozásokat) ellenezzük; és lehetővé tesszük és elősegítjük az egyenrangú, ökumenikus és európai párbeszédet.

A vallások

A vallások sokszínűsége alakította az emberek együttélését Európában.

Ezért elkötelezzük magunkat arra, hogy a nagyszebeni III. Európai Ökumenikus Naggyűlést egy megújuló vallásközi párbeszéd kiindulási pontjának tekintjük.

E folyamat eredményét egy közös nyilatkozatnak kell jeleznie, amely hasonló lehet az Ökumenikus Kartához.

A teremtett világ

Isten a Teremtője a világnak, amelyben élünk, és amelynek részei vagyunk.

Am ahelyett, hogy felelősen élnénk, fönntarthatatlan életmóddal olyan végzetes környezeti károkhoz járulunk hozzá, mint például az éghajlatváltozás.

Ezért elkötelezzük magunkat arra, hogy a Biblia tanúságtételének fényében bíráljuk fölül életmódunkat.

Ezt határozott lépésekkel kell megtennünk, például a méltányos feltételekkel forgalomba hozott (fair-trade) termékek vásárlásával, a megújuló energiaforrások használatával, a széndioxid-kibocsátásunk csökkentésével és fönntartható fogyasztási szokások kialakításával.

A béke

A béke nem pusztán fogalom: megélhetjük személyes szinten, az Egyház szintjén, valamint az egyházak és a kormányzatok közötti kapcsolatokban.

A béke elsősorban a személyes hozzáállásunkról szól: ha a lelkünk nem békés, másokkal sem leszünk képesek békében élni.

Ezért elkötelezzük magunkat arra, hogy fölemeljük a szavunkat a fegyverkereskedelem hallgatólagos támogatása ellen, és hogy folyamatosan nyomást gyakorlunk a fegyvergyártó vállalatokra.

Az Európai Katonai Ügynökség (EMA) ellentételezéseként követeljük az Európai Békeügynökség (EPA) létrehozását.

Az igazságosság

A társadalom részeiként az egyházak az igazágtalan rendszereknek is részei.

Ezért elkötelezzük magunkat arra, hogy:

– világszerte fölemeljük szavunkat szomszédaink követeléseit és szükségleteit érdekében a nagyobb igazságosságért;

– hangosan tiltakozunk az elnyomó bevándorlási szabályok és az iparosodott országok fölsőbbrendűsége ellen a világméretű kapcsolatszerben; és

– elősegítjük minden nő és férfi egyenlő esélyét az oktatásban, ami a fölemelkedés alapját jelenti.

Hangsúlyozzuk, hogy e kötelezettségek megvalósításán és végrehajtásán valóban dolgoznunk, munkálkodnunk kell; hiszen ezek immár a saját magunk, a III. Európai Ökumenikus Nagygyűlés küldöttei, és az egyházak döntéshozó testületei által fölvállalt kötelezettségek. Mindez ugyanis nemcsak az ökumenikus fiatalok lelkesedésének és további munkájának előfeltételét jelenti, hanem az ökumenikus mozgalom szavahihetőségét is jelzi.

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában,
mennynek és földnek Teremtőjében.
És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában,
a mi Urunkban, aki fogantatott Szentlélektől,
született Szűz Máriától,
szenvedett Poncius Pilátus alatt;
megfeszítették, meghalt és eltemették.
Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül,
fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atya Isten jobbján,
onnan jön el ítélni élőket és holtakat.
Hiszek Szentlélekben.
Hiszem az egyetemes/katolikus anyaszentegyházat,
a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát,
a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

Credo in Deum Patrem omnipotentem,
creatorem caeli et terrae;
Et in Iesum Christum, Filium eius unicum, Dominum nostrum,
qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine,
passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus et sepultus,
descendit ad infernos, tertia die resurrexit a mortuis,
ascendit ad caelos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis,
inde venturus est iudicare vivos et mortuos;
Credo in Spiritum Sanctum,
sanctam Ecclesiam catholicam,
Sanctorum communionem, remissionem peccatorum,
carnis resurrectionem, et vitam aeternam. Amen.

Kiadja:

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia
és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa
Nyomdai előkészítés: West-Graph Kft.
Nyomdai kivitelezés: Ex-Kop Bt.